

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

2018/1 LSF 16 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. og lov om Udbetaling Danmark (Målretning af befordringsrabat og godtgørelse efter en kilometersats, hjemmel til at kræve for meget modtaget godtgørelse tilbagebetalt m.v.)

Ministerium: Uddannelses- og Forskningsministeriet

Journalnummer: Uddannelses- og Forskningsmin., j.nr.
18/050726

Forslag

til

Lov om ændring af lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. og lov om Udbetaling Danmark

(Målrkning af befordringsrabat og godtgørelse efter en kilometersats, hjemmel til at kræve for meget modtaget godtgørelse tilbagebetalt m.v.)

Uddannelses- og Forskningsministeriet

§ 1

I lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1036 af 30. august 2017, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »abonnementskort« til: »personlige periodekort«.
2. I § 1, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »abonnementskort til«: »daglig«.
3. I § 1, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »regler om,«: »hvornår der er tale om daglig befordring, og«.
4. I § 1 indsættes som stk. 5:
»Stk. 5. Retten til rabat gælder ikke, når den studerende er i lønnet praktik.«
5. I § 2, stk. 1, ændres »Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte« til: »Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte«.
6. I § 3, stk. 1, ændres »abonnementskortet« til: »det personlige periodekort«.
7. § 3, stk. 3, ophæves.
Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.
8. I § 4, stk. 4, ændres »1-3« til: »1 og 2«.
9. I § 4 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »befordring« til: »daglig befordring i Danmark«.
10. § 4 a, stk. 2, affattes således:
»Stk. 2. Godtgørelse efter stk. 1 gives for dage, hvor den studerende har haft befordring mellem sit uddannelsessted og sin bopæl. Den studerende skal indberette antallet af dage med befordring.«
11. I § 4 a, stk. 3, indsættes efter »beregning,«: »hvornår der er tale om daglig befordring,«.
12. I § 4 a, stk. 3, indsættes efter »udbetaling«: »samt om godtgørelse for befordring til og fra udlandet«.
13. Efter § 4 a indsættes:
»§ 4 b. Styrelsen træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter § 4 a, hvis betingelserne for udbetaling af godtgørelse ikke er opfyldt.

Stk. 2. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om tilbagebetaling, herunder om at beløb, der skal tilbagebetales, forrentes med den aktuelt gældende morarente efter renteloven, fra hvilket tidspunkt beløbet skal forrentes, og hvem renten skal tilfalde.

§ 4 c. Udbetaling Danmark træffer afgørelse om og varetager administrationen af opkrævningen af styrelsens krav efter § 4 b, stk. 1. Staten afholder udgifter til administrationen gennem betaling af et administrationsbidrag efter § 25 i lov om Udbetaling Danmark.

Stk. 2. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om Udbetaling Danmarks administration efter stk. 1.

Stk. 3. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyrer i forbindelse med opkrævningen af krav om tilbagebetaling af godtgørelse efter § 4 b.

Stk. 4. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om elektronisk kommunikation mellem den studerende eller debitor og Udbetaling Danmark, herunder om anvendelse af digital signatur eller anden sikker identifikation. Uddannelses- og forskningsministeren kan også fastsætte regler om undtagelse fra kravet om elektronisk kommunikation.«

14. I § 5, nr. 1, indsættes efter »søge«: »og indberette dage med befordring efter § 4 a, stk. 2«.

15. I § 5, nr. 2, 1. pkt., indsættes efter »godtgørelse«: »og indberetning af dage, hvor den studerende har haft befordring efter § 4 a, stk. 2,«.

16. I § 5, nr. 4, ændres »1-3« til: »1 og 2«.

17. I § 5, nr. 4, indsættes efter »abonnementskort«: »eller anden personlig rejsehjemmel«.

18. I § 5 a, indsættes som *stk. 4* og *5*:

»*Stk. 4.* Uddannelsesstedet bistår styrelsen ved afgørelse om tildeling af rabat og afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse.

Stk. 5. Styrelsen fører tilsyn med uddannelsesstedernes administration. Styrelsen kan kræve alle oplysninger, der er nødvendige til varetagelse af tilsynet.«

19. I § 6 indsættes som *stk. 3* og *4*:

»*Stk. 3.* Styrelsens afgørelser efter § 4 b, stk. 1, kan indbringes for Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger efter reglerne i lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger af den, som afgørelsen vedrører. Klagen skal indbringes inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 4. Udbetaling Danmarks afgørelser efter § 4 c, stk. 1, kan indbringes for Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger efter reglerne i lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger af den, som afgørelsen vedrører. Klagen skal indbringes inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.«

Undervisningsministeriet

§ 2

I lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 437 af 8. maj 2017, som ændret ved § 4 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »abonnementskort« til: »personlige periodekort«.

2. I § 2, *stk. 1*, indsættes efter »abonnementskort til«: »daglig«.

3. I § 2 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring, jf. stk. 1.«

4. I § 7, stk. 1, 1. pkt., ændres »abonnementskortet« til: »det personlige periodekort«.

5. § 7, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

6. I § 8, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »abonnementskort«: »eller anden personlig rejsehjemmel«.

7. I § 9, stk. 1, 1. pkt., ændres »befordring« til: »daglig befordring i Danmark«.

8. § 9, stk. 1, 2. og 3. pkt., ophæves.

9. I § 9 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Godtgørelse efter stk. 1-3 gives for dage, hvor den uddannelsessøgende eller deltageren har haft befordring mellem sit uddannelsessted og sin bopæl. Den uddannelsessøgende eller deltageren skal indberette antallet af dage med befordring.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

10. I § 9, stk. 5, der bliver stk. 6, indsættes efter »befordringsgodtgørelse,«: »hvornår der er tale om daglig befordring,«.

11. I § 9, stk. 5, der bliver stk. 6, indsættes efter »regulering«: »samt om godtgørelse for befordring til og fra udlandet«.

12. Efter § 9 a indsættes:

»§ 9 b. Ministeriet eller anden statslig myndighed træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter § 9, hvis betingelserne for udbetaling af godtgørelse ikke er opfyldt.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om tilbagebetalingen, herunder om at beløb, der skal tilbagebetales, forrentes med den aktuelt gældende morarente efter renteloven, fra hvilket tidspunkt beløbet skal forrentes, og hvem renten skal tilfalde.

§ 9 c. Udbetaling Danmark træffer afgørelse om og varetager administrationen af opkrævningen af ministeriets eller anden statslig myndigheds krav efter § 9 b, stk. 1. Staten afholder udgifter til administrationen gennem betaling af et administrationsbidrag efter § 25 i lov om Udbetaling Danmark.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om Udbetaling Danmarks administration efter stk. 1.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyrer i forbindelse med opkrævningen af krav om tilbagebetaling af godtgørelse efter § 9 b.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om elektronisk kommunikation mellem den uddannelsessøgende og deltageren eller debitor og Udbetaling Danmark, herunder om anvendelse af digital signatur eller anden sikker identifikation. Undervisningsministeren kan også fastsætte regler om undtagelse fra kravet om elektronisk kommunikation.«

13. I § 14, nr. 1, indsættes efter »søge«: »og indberette dage med befordring efter § 9, stk. 5«.

14. I § 14, nr. 2, 1. pkt., indsættes efter »godtgørelse«: »og indberetning af dage, hvor den uddannelsessøgende eller deltageren har haft befordring efter § 9, stk. 5,«.

15. I § 16, stk. 2, indsættes efter »administrativ myndighed«: », jf. dog stk. 3 og 4«.

16. I § 16 indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Afgørelser, som ministeriet eller anden statslig myndighed træffer efter § 9 b, stk. 1, kan indbringes for Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger efter reglerne i lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger af den, som afgørelsen vedrører. Klagen skal indbringes inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 4. Afgørelser, som Udbetaling Danmark træffer efter § 9 c, stk. 1, kan indbringes for Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger efter reglerne i lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger af den, som afgørelsen vedrører. Klagen skal indbringes inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.«

Beskæftigelsesministeriet

§ 3

I lov om Udbetaling Danmark, jf. lovekendtgørelse nr. 1507 af 6. december 2016, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 743 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 a, stk. 1, indsættes efter nr. 34 som nye numre:

»35) Lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

36) Lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.«

Nr. 35 - 43 bliver herefter nr. 37 - 45.

2. I § 12 b, stk. 1, og i § 12 d, stk. 1, ændres »Styrelsen for Videregående Uddannelser« til: »Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på ansøgninger om befordringsrabat, der er indgivet før lovens ikrafttræden den 1. juli 2019. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. For studerende, som har modtaget afgørelse om ret til befordringsrabat efter de hidtil gældende regler i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, har lovens § 1, nr. 4, virkning, når de første gang efter lovens ikrafttræden skal købe et personligt periodekort.

Stk. 4. Afgørelser om retten til godtgørelse efter en kilometersats, der er truffet efter de hidtil gældende regler i § 4 a i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 9 i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., bortfalder med virkning fra den 1. juli 2019.

Stk. 5. Regler fastsat i medfør af § 3, stk. 5, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 3, stk. 4, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

Stk. 6. Regler fastsat i medfør af § 9, stk. 5, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 9, stk. 6, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

§ 5

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Målretning af godtgørelse til befordring efter en kilometersats
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.1.2.1. Godtgørelse efter en kilometersats for dage med befordring
 - 2.1.2.2. Hjemmel til at kræve for meget modtaget godtgørelse efter en kilometersats tilbage
 - 2.1.2.3. Geografisk afgrænsning af retten til godtgørelse efter en kilometersats
 - 2.1.2.4. Godtgørelse efter en kilometersats til daglig befordring
 - 2.2. Ændringer i befordringsrabatordningerne
 - 2.2.1. Ingen befordringsrabat i måneder med lønnet praktik ved videregående uddannelser
 - 2.2.1.1. Gældende ret
 - 2.2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2.2. Kontantudbetaling af rabatbeløb ved køb af anden personlig rejsehjemmel end personlige periodekort
 - 2.2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2.3. Befordringsrabat til daglig befordring
 - 2.2.3.1. Gældende ret
 - 2.2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Placering af opgaven om tilbagebetaling af godtgørelse efter en kilometersats i Udbetaling Danmark
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Tilsyn med uddannelsesstedernes administration
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Efter lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1036 af 30. august 2017, og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 437 af 8. maj 2017, har studerende ved videregående uddannelser og uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. ret til rabat ved køb af abonnementskort til den billigste daglige offentlige befordring mellem uddannelsessted og bopæl.

Studerende og uddannelsessøgende, der ikke har mulighed for at gøre brug af offentlig befordring mellem bopæl og uddannelsessted, kan søge om godtgørelse til befordring efter en kilometersats med andre befordringsmidler end offentlige befordringsmidler.

Baggrunden for lovforslaget er bl.a., at der er konstateret en utilsigtet stigning i udgiften til særligt ordningen om godtgørelse efter en kilometersats. De øgede udgifter til godtgørelse efter en kilometersats skyldes bl.a. ændringer, der trådte i kraft den 1. januar 2016 som konsekvens af SU- og fremdriftsreformen, jf. lov nr. 899 af 4. juli 2013 om ændring af SU-loven, lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Med loven blev kilometersatsen forhøjet samtidig med, at egenbetalingen blev afskaffet. I stedet gives der alene godtgørelse for den del af strækningen, der overstiger 24 km dagligt. Det samlede skøn for merudgift ved ændringen var 20 mio. kr.

Befordringsrabatordningerne administreres af Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte (styrelsen). I 2013 blev der udbetalt 49,9 mio. kr. i godtgørelse efter en kilometersats, stigende til 59,2 mio. kr. i 2014 og 61,5 mio. kr. i 2015. I 2016, hvor ændringerne om godtgørelse efter en kilometersats trådte i kraft, steg udbetalingen væsentligt til 103,9 mio. kr. I 2017 steg udbetalingen yderligere til 132,5 mio. kr., hvoraf de 120,9 mio. kr. blev udbetalt til studerende ved videregående uddannelser.

Efter gældende ret beregnes godtgørelse efter en kilometersats på månedsbasis på baggrund af antallet af kilometer mellem ansøgerens bopæl og uddannelsessted. Der tages dermed ikke højde for antallet af dage med befordring i den pågældende måned, hvilket styrelsen har modtaget flere henvendelser om fra bl.a. uddannelsessteder.

Det vurderes på den baggrund, at der er behov for at målrette ordningen om godtgørelse efter en kilometersats, så godtgørelsen beregnes og gives på baggrund af den faktiske befordring mellem uddannelsessted og bopæl. Det foreslås i forlængelse heraf, at der indsættes hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter en kilometersats. Det foreslås, at Udbetaling Danmark skal varetage administrationen af tilbagebetalingskravene.

Såvel befordringsrabatordningen som ordningen om godtgørelse efter en kilometersats retter sig mod studerende og uddannelsessøgendes daglige befordring mellem bopæl og uddannelsessted. Med henblik

på at kunne udelukke, at der gives befodringsrabat eller godtgørelse til rejseaktiviteter, som ikke kan forventes at blive foretaget på en daglig basis, foreslås det, at hhv. uddannelses- og forskningsministeren og undervisningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befodrning.

Endvidere foreslås det, at der fremover ikke skal være mulighed for at få befodringsrabat i perioder med lønnet praktik ved videregående uddannelser. Dermed ligestilles studerende med uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser, som efter de gældende regler ikke har mulighed for befodringsrabat i forbindelse med lønnet praktik.

Det foreslås endeligt at foretage enkelte øvrige ændringer og justeringer. Der foreslås bl.a. indført en geografisk afgrænsning af retten til godtgørelse efter en kilometersats.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Måltrening af godtgørelse til befodrning efter en kilometersats

2.1.1. Gældende ret

Det følger af § 4 a i lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 9 i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at studerende ved videregående uddannelser og uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser i ganske særlige tilfælde kan få ret til godtgørelse til befodrning efter en kilometersats, hvis de opfylder betingelserne for at få befodringsrabat efter henholdsvis § 1 i lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 2 i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Efter § 1, stk. 1, i lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser har studerende efter ansøgning ret til rabat ved køb af abonnementskort til befodrning med bus, tog og metro i den offentlige servicetrafik. Retten til rabat efter lovens § 1, stk. 3, omfatter måneder, hvor den studerende er indskrevet på og gennemgår uddannelse, der giver ret til statens uddannelsesstøtte, jf. SU-lovens § 15.

Efter § 2, stk. 1, i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. har uddannelsessøgende og deltagere efter ansøgning ret til rabat ved køb af abonnementskort, når de gennemgår uddannelse eller deltager i undervisningsforløb i medfør af

- 1) lov om de gymnasiale uddannelser,
- 2) lov om erhvervsuddannelser,
- 3) lov om erhvervsgrunduddannelse m.v.,
- 4) lov om fodterapeuter,
- 5) lov om produktionsskoler,
- 6) lov om almen voksenuddannelse og om anerkendelse af realkompetence i forhold til fag i almen voksenuddannelse, i uddannelsen til hf-eksamen og i uddannelsen til almen studentereksamen (avu-loven),
- 7) lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne eller
- 8) lov om kombineret ungdomsuddannelse.

Undervisningsministeren kan desuden fastsætte regler om, at andre uddannelsessøgende og deltagere har ret til rabat, jf. lovens § 2, stk. 2.

Retten til godtgørelse efter en kilometersats er herudover betinget af, at de studerende og uddannelsessøgende opfylder en række krav, der efter bemyndigelse er fastsat i hhv. bekendtgørelse nr. 1633 af 14. december 2015 om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og bekendtgørelse nr. 1632 af 14. december 2015 om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Det følger af § 5, stk. 1, og § 13, stk. 1, i hhv. bekendtgørelse om befodringsrabat til studerende

ved videregående uddannelser og bekendtgørelse om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at befordringsgodtgørelse alene gives, hvis

- 1) der ikke er mulighed for offentlig befordring på en del af eller hele rejsestrækningen mellem bopæl og uddannelsesstedet,
- 2) offentlig befordring medfører en samlet ventetid på 2 timer eller mere pr. undervisningsdag,
- 3) den faktiske køretid med offentlig befordring er mere end 2 timer længere pr. undervisningsdag end køretiden med andre befordringsmidler eller
- 4) den studerende eller uddannelsessøgende har fået støtte til køb af bil efter § 114 i lov om social service.

Godtgørelse til befordring efter en kilometersats til uddannelsessøgende og studerende i ungdomsuddannelser og videregående uddannelser er fastsat til 18,77 kr. (2018-niveau) pr. påbegyndt kilometer pr. måned. Befordringsgodtgørelsen beregnes og udbetales efter begge bekendtgørelser på månedsbasis på grundlag af antallet af kilometer mellem den studerende eller uddannelsessøgendes bopæl og uddannelsessted uanset omfanget af undervisnings- og rejseaktiviteter i den pågældende måned. Der kan maksimalt ydes befordringsgodtgørelse for 300 kilometer pr. dag, jf. § 12 og § 14 i hhv. bekendtgørelse om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og bekendtgørelse om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Der kan kun gives befordringsgodtgørelse til den del af strækningen, der overstiger 24 kilometer, jf. § 5, stk. 2, i bekendtgørelse om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, og § 13, stk. 2, i bekendtgørelse om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Der kan ikke gives godtgørelse efter en kilometersats i perioder, hvor den studerende eller uddannelsessøgende er indskrevet på og gennemgår uddannelse, der er tilrettelagt som fjernundervisning. Ved fjernundervisning forstås undervisning, hvor mindre end 50 pct. af undervisningen er tilrettelagt som tilstedeværelsesundervisning, jf. § 4 a, stk. 2, og § 9, stk. 1, i hhv. lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Retten til godtgørelse efter en kilometersats er efter de gældende regler ikke afgrænset geografisk ud over, at der skal være tale om befordring mellem bopæl og uddannelsessted. For så vidt angår befordringsrabat er det forudsat i lovene om befordringsrabat, at befordringsrabatten kan gives til befordring i Danmark dog således, at vedkommende minister kan fastsætte regler om, at ordningen kan omfatte befordring til og fra udlandet, jf. § 1, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 2, stk. 3, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Med hjemmel i ovennævnte bemyndigelser er der i § 3 i bekendtgørelse om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 7 i bekendtgørelse om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., fastsat nærmere regler om rabat på abonnementskort til befordring over den danske grænse til og fra EU- og EØS-landene. I praksis er muligheden kun relevant i forbindelse med befordring over grænsen til enten Tyskland eller Sverige.

Det er uddannelsesstederne, der træffer afgørelse om retten til godtgørelse efter en kilometersats, jf. § 4 a i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 9 i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Afgørelserne kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 6, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 16, stk. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Der er i den gældende lovgivning ikke hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af godtgørelse efter en kilometersats, der er udbetalt med urette.

Mulighederne for at behandle personoplysninger, herunder indhente personoplysninger hos den studerende eller uddannelsessøgende eller hos andre myndigheder, er reguleret af Europa-Parlamentets og

Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesforordningen) og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) samt anden lovgivning, herunder forvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven gælder for al behandling af personoplysninger, der helt eller delvist foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og for anden ikke-automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 2, stk. 1, og databeskyttelseslovens § 1, stk. 2.

Ved personoplysninger forstås enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (den registrerede), jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 1. Ved behandling forstås enhver aktivitet eller række af aktiviteter med eller uden brug af automatisk behandling, som oplysninger gøres til genstand for, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 2.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra a, at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede. Af databeskyttelsesforordningens § 5, stk. 1, litra b, fremgår, at oplysninger skal indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Viderebehandling af oplysninger til videnskabelige eller historiske forskningsformål eller statistiske formål i overensstemmelse med artikel 89, stk. 1, anses ikke for uforenelige med de formål, hvortil oplysningerne er indsamlet. Ifølge databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, skal oplysninger, som behandles, være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles. Ifølge databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra d, skal personoplysninger være korrekte og om nødvendigt ajourførte, og der skal tages ethvert rimeligt skridt for at sikre, at personoplysninger, der er urigtige i forhold til de formål, hvortil de behandles, straks slettes eller berigtiges. Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra e, at personoplysninger skal opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles. Efter databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra f, skal personoplysninger behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hændeligt tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger.

Det afhænger af oplysningernes karakter og formålet med videregivelsen, i hvilket omfang der kan udveksles personoplysninger mellem forvaltningsmyndigheder, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, 9 og 10. Betingelserne for videregivelse af oplysninger skærpes jo mere følsomme oplysninger, der er tale om. Det er den myndighed, der vil videregive oplysninger, som skal vurdere, om betingelserne for videregivelse er opfyldt i det konkrete tilfælde. Den modtagende myndighed skal bl.a. iagttage de grundlæggende behandlingsprincipper samt have hjemmel til at behandle personoplysningerne.

Oplysninger om eksempelvis personers uddannelsesmæssige forhold, herunder om indskrivning på uddannelsessteder, og oplysninger om personers befodrning mellem bopæl og uddannelsessted, er som udgangspunkt ikke personfølsomme oplysninger. Behandling og videregivelse af sådanne oplysninger vil således skulle vurderes efter reglerne i databeskyttelsesforordningens artikel 6. Efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, må behandling, herunder videregivelse, bl.a. ske, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave, der henhører under offentlig myndighedsudøvelse.

Ved indsamling af oplysninger hos den registrerede følger det af databeskyttelsesforordningens artikel 13, at den dataansvarlige har en oplysningspligt over for den registrerede om f.eks. formålene med den

behandling, hvortil oplysningerne er bestemt. Hvis oplysningerne ikke indsamles hos den registrerede, men f.eks. hos en anden myndighed, følger der en mere omfattende oplysningspligt over for den registrerede efter databeskyttelsesforordningens artikel 14.

Efter databeskyttelsesforordningen er der ikke et udtrykkeligt krav om, at der skal være lovhjemmel til samkøring i kontroløjemed, når offentlige myndigheder vil sammenkøre oplysninger fra forskellige IT-systemer eller registre, men samkøringen vil skulle leve op til de almindelige principper og regler om behandling efter databeskyttelsesforordningen. Det fremgår af bemærkningerne til databeskyttelsesloven, at samkøring i kontroløjemed per definition vil være en indgribende behandlingssituation, og at en sådan behandling vil skærpe opmærksomheden på kravene i bl.a. databeskyttelsesforordningens artikel 5 om principper for behandling af personoplysninger, herunder proportionalitetsprincippet, jf. Folketingstiden 2017-18, A, L 68, som fremsat, s. 129.

2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.1.2.1. Godtgørelse efter en kilometersats for dage med befordring

Reglerne om godtgørelse efter en kilometersats blev ændret i 2013, jf. lov nr. 899 af 4. juli 2013 om ændring af SU-loven, lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Med loven blev kilometersatsen forhøjet samtidig med, at egenbetalingen blev afskaffet. Godtgørelsen gives i stedet for den del af strækningen, der overstiger 24 kilometer. Ordningen om godtgørelse efter en kilometersats er på den baggrund blevet mere attraktiv, og udgifterne til ordningen er steget væsentligt. Det har på den baggrund vist sig uhensigtsmæssigt, at godtgørelsen beregnes og udbetales på månedsbasis uanset den faktiske befordring mellem uddannelsessted og bopæl.

Det foreslås derfor, at godtgørelse efter en kilometersats fremover gives for dage, hvor den studerende eller uddannelsessøgende har befordring mellem sit uddannelsessted og sin bopæl og dermed har haft en udgift, der kan godtgøres. Den studerende eller uddannelsessøgende vil skulle indberette antallet af dage med befordring. Oplysningerne vil skulle gives på tro og love.

Det foreslås at udvide bemyndigelserne til at fastsætte regler om ansøgning om godtgørelse efter en kilometersats og om elektronisk kommunikation, så bemyndigelserne også omfatter muligheden for at fastsætte regler om indberetning af dage, hvor den studerende, uddannelsessøgende eller deltageren har haft befordring. Det er forventningen, at det elektroniske selvbetjeningssystem mitUngdomskort vil blive anvendt til at administrere dage med befordring.

Behandlingen af personoplysninger, som er nødvendig med henblik på at administrere ordningen, vil skulle ske under iagttagelse af reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, jf. nærmere herom i pkt. 2.1.1.

2.1.2.2. Hjemmel til at kræve for meget modtaget godtgørelse efter en kilometersats tilbage

Der er i de gældende regler ikke hjemmel til at træffe afgørelse om tilbagebetaling af godtgørelse efter en kilometersats.

Med lovforslaget foreslås det, at der både i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. indsættes hjemmel til at træffe afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter en kilometersats, hvis betingelserne for udbetaling af godtgørelse ikke er opfyldt.

De foreslåede bestemmelser vil f.eks. kunne finde anvendelse, hvis en studerende eller uddannelsessøgende på et urigtigt grundlag har fået udbetalt godtgørelse for dage uden befordring, herunder i forbindelse med afbrud af uddannelse, eller hvis de i øvrigt har undladt at gøre opmærksom på forhold, som har betydning for retten til eller beregningen af godtgørelse, f.eks. flytning af bopælsadresse eller uddannelsessted.

Det vil med forslaget fortsat være uddannelsesstedet, der skal træffe afgørelse om retten til godtgørelse. Det er dog de centrale myndigheder, der har bedst mulighed for at føre kontrol med ordningen, hvorfor det foreslås, at styrelsen træffer afgørelse om tilbagebetaling efter lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, og at Undervisningsministeriet eller anden statslig myndighed træffer afgørelse om tilbagebetaling efter lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Det bemærkes, at undervisningsministeren i medfør af § 1, stk. 1, i bekendtgørelse om delegation af undervisningsministerens beføjelser i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. og i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. bekendtgørelse nr. 809 af 23. juni 2017, har delegeret de beføjelser, herunder til udstedelse af administrative retsfor skrifter, der er tillagt undervisningsministeren efter lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte.

Med forslaget bemyndiges vedkommende minister til at kunne fastsætte regler om tilbagebetaling, herunder om at beløb, der skal tilbagebetales, forrentes med den aktuelt gældende morarente efter renteloven, fra hvilket tidspunkt beløbet skal forrentes, og hvem renten skal tilfalde.

Det foreslås, at Udbetaling Danmark, der administrerer styrelsens krav om tilbagebetaling af for meget modtaget SU og statens voksenuddannelsesstøtte, skal varetage administrationen af opkrævningen af de rejste krav om tilbagebetaling af godtgørelse efter en kilometersats, herunder træffe afgørelse i relation til opkrævningen. Det bemærkes, at Udbetaling Danmark alene overtager administrationen af de nævnte opgaver. Ejerskabet til styrelsens fordringer og øvrige rettigheder overgår ikke til Udbetaling Danmark. Udbetaling Danmarks kompetencer til at varetage administrationen vil således følge af lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Udbetaling Danmark vil i forbindelse med administrationen af krav om tilbagebetaling af godtgørelse - på tilsvarende vis som det er tilfældet i forbindelse med administrationen af SU-krav - kunne træffe afgørelse om f.eks. fastsættelse af tilbagebetalingsperioden, forlængelse af den fastsatte tilbagebetalingsperiode og lempelse i vilkårene for tilbagebetalingen m.v.

Det foreslås, at staten afholder udgifter til administrationen gennem betaling af et administrationsbidrag efter § 25 i lov om Udbetaling Danmark. Administrationsbidraget vil indgå som led i den nuværende bevilling, hvortil Uddannelses- og Forskningsministeriet iagttager det bevillingsmæssige ansvar.

Det foreslås endvidere, at vedkommende minister bemyndiges til at kunne fastsætte regler om Udbetaling Danmarks administration og om betaling af gebyrer i forbindelse med opkrævningen af krav om tilbagebetaling af godtgørelse efter henholdsvis § 4 a i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 9 i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Det er hensigten at fastsætte regler, der lægger sig mest muligt op ad de regler, der er fastsat om Udbetaling Danmarks administration for så vidt angår tilbagebetaling af for meget modtaget SU.

Endelig foreslås det, at uddannelses- og forskningsministeren og undervisningsministeren kan fastsætte regler om elektronisk kommunikation mellem den uddannelsessøgende eller debitor og Udbetaling Danmark, herunder om anvendelse af digital signatur eller anden sikker identifikation. Hermed kan det fastsættes, at Udbetaling Danmark stiller et elektronisk selvbetjeningssystem til rådighed for tilbagebetaling af for meget udbetalt godtgørelse, sådan som det er tilfældet på SU-området. Det er forventningen, at Udbetaling Danmarks eksisterende selvbetjeningsløsning kan anvendes. Med forslaget vil uddannelses- og forskningsministeren og undervisningsministeren også kunne fastsætte regler om undtagelse for kravet om elektronisk kommunikation. Der vil herunder kunne fastsættes regler om, at Udbetaling Danmark kan bestemme, at visse afgørelser og meddelelser sendes i papirform, og at visse studerende og uddannelsessøgende kan modtage afgørelser og meddelelser i papirform.

Der henvises til pkt. 2.3. om placering af opgaven om tilbagebetaling af godtgørelse efter en kilometersats i Udbetaling Danmark.

Med lovforslaget foreslås det, at afgørelser truffet af styrelsen, Undervisningsministeriet eller anden statslig myndighed om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse og afgørelser truffet af Udbetaling Danmark om opkrævning af de rejste krav, kan indbringes for Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger.

Det følger af § 1, stk. 1, i lov nr. 269 af 19. marts 2013, om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, at Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger er klageinstans for administrative afgørelser inden for statens uddannelsesstøtteordninger, i det omfang det er fastsat ved lov.

Ankenævnets sagsområder er gennem årene løbende blevet udvidet, og nævnet behandler i dag seks typer af klagesager; sager om statens uddannelsesstøtte, sager om specialpædagogisk støtte, sager om handicaptillæg, sager om specialundervisning, sager om elevstøtte og sager om statens voksenuddannelsesstøtte.

Med lovforslaget udvides Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordningers kompetence til også at omfatte visse afgørelser efter hhv. lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Med den foreslåede klageadgang til ankenævnet sikres den uddannelsessøgende muligheden for at få prøvet afgørelser i relation til tilbagebetalingen i to instanser.

Behandlingen af personoplysninger vil skulle ske under iagttagelse af reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. På baggrund af erfaringen med ordningen om godtgørelse efter en kilometersats vil det blive evalueret, om der ved en sammenstilling af elektronisk tilgængelige oplysninger, vil skulle føres en kontrol med de studerende og uddannelsessøgendes oplysninger om dage med befordring, herunder bl.a. ved sammenstilling af oplysninger om, hvorvidt de studerende eller uddannelsessøgende fortsat er tilmeldt en uddannelse, der berettiger til godtgørelse efter en kilometersats, bopæl og rejsestrækning. En sammenstilling vil kunne ske ved brug af personnummer som entydig identifikation i medfør af databeskyttelseslovens § 11. Se nærmere om behandling af personoplysninger, herunder samkøring i kontroløjemed, i pkt. 2.1.1.

2.1.2.3. Geografisk afgrænsning af retten til godtgørelse efter en kilometersats.

Retten til godtgørelse efter en kilometersats er ikke afgrænset geografisk i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. ud over, at der skal være tale om befordring mellem bopæl og uddannelsessted.

Som led i målretningen foreslås det, at godtgørelse efter en kilometersats som udgangspunkt gives til befordring i Danmark. Dog foreslås det, at der indsættes bemyndigelser svarende til bemyndigelsen i § 1, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 2, stk. 3, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., hvorefter vedkommende minister kan fastsætte regler om godtgørelse for befordring til og fra udlandet. Det er hensigten, at bemyndigelserne skal kunne anvendes til at fastsætte regler om, at godtgørelse efter en kilometersats kan gives til befordring hen over den danske grænse til et EU-land eller EØS-land inden for geografiske rammer, der er tilsvarende dem, der de facto gælder for befordringsrabatordningen, hvilket i realiteten alene er relevant i forhold til rejser i den dansk/tyske og dansk/svenske grænseregion.

2.1.2.4. Godtgørelse efter en kilometersats til daglig befordring

Hensigten med befordringsordningerne er at give økonomisk støtte til befordring til studerende og uddannelsessøgende, og ordningerne retter sig mod studerende og uddannelsessøgendes daglige befordring mellem bopæl og uddannelsessted.

Der er i de gældende regler fastsat en begrænsning, som indebærer, at der maksimalt kan ydes befordringsgodtgørelse for 300 kilometer pr. dag. Begrænsningen er alene et udtryk for en øvre grænse for godtgørelsens størrelse, og der er derfor intet til hinder for, at studerende og uddannelsessøgende, som

har en afstand mellem bopæl og uddannelsessted, som overstiger 300 km pr. dag, kan blive omfattet af ordningen.

Særligt efter 2016 er styrelsen blevet opmærksom på en række tilfælde, hvor studerende og uddannelsessøgende har søgt om godtgørelse efter en kilometersats til strækninger, der er så lange og tidskrævende, at det ikke umiddelbart forekommer realistisk, at der er tale om daglig befordring. Efter de gældende regler er der imidlertid ikke mulighed for at give afslag på en ansøgning om godtgørelse efter en kilometersats f.eks. til befordring i egen bil mellem Gilleleje og Aalborg, selvom en sådan daglig befordring synes urealistisk.

Det foreslås derfor, at det i såvel lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser som i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. fastsættes, at godtgørelse efter en kilometersats gives til daglig befordring, hvilket indebærer, at studerende og uddannelsessøgende har befordring med en sådan hyppighed og regelmæssighed, at befordringen mellem bopæl og uddannelsessted ikke får karakter af at være lejlighedsvis eller en særlig begivenhed.

Det foreslås i forlængelse heraf, at der indsættes bemyndigelser, hvorefter vedkommende minister kan fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring. Det er hensigten, at bemyndigelserne skal kunne anvendes til at fastsætte regler, der gør det muligt at give afslag på ansøgninger om godtgørelse efter en kilometersats til befordring over afstande, der er så lange og/eller tidskrævende, at de ikke kan forventes gennemført med den forudsatte hyppighed og regelmæssighed. Det er hensigten at fastsætte regler, der tager udgangspunkt i objektive kriterier om afstand eller tid. Det kunne eksempelvis være befordring på over 3-4 timer hver vej. Det er i den forbindelse endvidere hensigten, at der med bemyndigelserne skal kunne fastsættes regler, der giver mulighed for dispensation. Det vil sige, at studerende og uddannelsessøgende, der falder uden for de kriterier, der fastsættes, efter en konkret vurdering vil kunne blive omfattet af ordningen.

Uddannelsesstederne træffer som hidtil afgørelse om retten til godtgørelse efter en kilometersats, jf. § 4 a, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 9, stk. 3, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., og det er hensigten, at uddannelsesstedet herunder skal kunne træffe afgørelse om dispensation.

Uddannelsesstedernes afgørelser kan ikke indbringes for en anden administrativ myndighed, jf. § 6, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 16, stk. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

2.2. Ændringer i befordringsrabatordningerne

2.2.1. Ingen befordringsrabat i måneder med lønnet praktik ved videregående uddannelser

2.2.1.1. Gældende ret

Efter § 1, stk. 3, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser har studerende ved videregående uddannelser ret til rabat ved køb af abonnementskort i måneder, hvor de er indskrevet på en uddannelse, der giver ret til SU, jf. SU-lovens § 15. Bestemmelsen indebærer, at der kan gives befordringsrabat i måneder med lønnet praktik. Der kan dog ikke gives befordringsrabat, hvis den studerende samtidig får befordringsgodtgørelse efter andre regler, jf. § 1, stk. 4, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

Modsat følger det af § 4, stk. 1, nr. 4, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at uddannelsessøgende og deltagere i ungdomsuddannelser m.v. ikke har ret til befordringsrabat i måneder, hvor de er i lønnet praktik.

Baggrunden for, at perioder med lønnet praktik er omfattet af reglerne i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, er historisk, og grunder i den oprindelige og mere enkle befordringsrabatordning fra 1997. Den ordning, der gælder for uddannelsessøgende og deltagere i ung-

domsuddannelser m.v., bygger på tidligere amtskommunale ordninger, hvor støtte til befordring var udelukket i perioder med lønnet praktik.

Studerende og uddannelsessøgende, der er i lønnet praktik, har mulighed for at få befodringsfradrag efter reglerne i ligningslovens § 9 C, stk. 1, idet praktikstedet betragtes som en indtægtsgivende arbejdsplads. Det skattemæssige befodringsfradrag kan foretages for den del af befodrningen pr. arbejdsdag, der overstiger 24 kilometer.

2.2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, således at der ikke er ret til befodringsrabat i perioder, hvor den studerende er i lønnet praktik.

Med forslaget ligestilles studerende ved videregående uddannelser og uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser. Både studerende og uddannelsessøgende, der er i lønnet praktik, har mulighed for at kunne foretage skattemæssigt befodringsfradrag.

2.2.2. Kontantudbetaling af rabatbeløb ved køb af anden personlig rejsehjemmel end personlige periodekort

2.2.2.1. Gældende ret

Efter § 5, nr. 4, i lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser kan uddannelses- og forskningsministeren fastsætte regler om, at rabatbeløb efter lovens § 3, stk. 1-3, jf. § 1, i særlige tilfælde af den transportansvarlige skal udbetales kontant til studerende, der har ret til rabat, når de tidligere har købt abonnementskort uden rabat.

Efter § 8, stk. 1, i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. kan ministeriet eller anden statslig myndighed i særlige tilfælde godkende, at rabatbeløbet skal udbetales kontant for abonnementskort, der tidligere er købt uden rabat.

Det følger af de ovennævnte bestemmelser, at rabatten ikke kan udbetales kontant, hvis henholdsvis den studerende, uddannelsessøgende eller deltageren har undladt at søge om befodringsrabat i tide.

Bestemmelserne om kontantudbetaling af rabatbeløb indebærer, at befodringsrabat i særlige tilfælde kan udbetales kontant til den studerende eller uddannelsessøgende med fradrag af egenbetalingen, hvis den studerende eller uddannelsessøgende har været nødsaget til at købe et abonnementskort til fuld pris. Rabatten kan dog ikke udbetales, hvis den studerende eller uddannelsessøgende har undladt at søge om befodringsrabat i tide, hvilket efter administrativ praksis vil sige mindst 14 dage, før den pågældende har brug for et abonnementskort med rabat. Rabatten kan således alene udbetales kontant i de tilfælde, hvor der er ansøgt i tide, men hvor det på grund af særlige forhold ikke har været muligt at behandle ansøgningen, typisk af teknisk karakter. Det er styrelsen, der træffer afgørelse om retten til kontantudbetaling af rabatbeløbet, og rabatten udbetales af de befodringsansvarlige.

2.2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det har hidtil alene været muligt at udbetale rabatbeløb kontant for abonnementskort, der er købt til fuld pris. Dette skyldes ikke blot, at befodringsrabatordningen er knyttet til abonnementskortet, men også at andre former for rejsehjemmel ikke har været personlige. Det har derfor ikke været muligt at knytte rejseaktiviteten til den studerende eller uddannelsessøgende. Med indførelsen af andre personlige rejsehjemler, f.eks. det personlige rejsekort, er det imidlertid muligt at foretage en sådan kobling.

På den baggrund foreslås det, at bemyndigelsen i § 5, nr. 4, i lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, udvides, så der vil kunne fastsættes regler om, at rabatbeløb kan udbetales kontant, når den studerende har købt personlige periodekort eller anden personlig rejsehjemmel uden rabat.

Det foreslås desuden, at bestemmelsen i § 8, stk. 1, i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende

i ungdomsuddannelser m.v., ændres, så ministeriet eller anden statslig myndighed kan bestemme, at rabatbeløbet skal udbetales kontant for personlige periodekort eller anden personlig rejsehjemmel, der tidligere er købt uden rabat.

2.2.3. Befordringsrabat til daglig befordring

2.2.3.1. Gældende ret

Studerende ved videregående uddannelser samt uddannelsessøgende og deltagere i ungdomsuddannelser m.v. har efter § 1 i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 2 i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. ret til rabat ved køb af abonnementskort til befordring mellem uddannelsessted og bopæl med bus, tog og metro i den offentlige servicetrafik. Rabatten gives efter § 3 i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 6 i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. til den billigste daglige befordring mellem bopæl og uddannelsessted.

Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte (styrelsen) træffer afgørelse om, hvilke studerende der har ret til rabat efter § 1, jf. § 2 i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser. Styrelsens afgørelser efter § 2 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 6, stk. 2, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

Ministeriet eller anden statslige myndighed træffer afgørelse om, hvilke uddannelsessøgende og deltagere der har ret til rabat, jf. § 5 i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Afgørelser, som ministeriet eller anden statslig myndighed træffer efter denne lov, kan ikke indbringes for en anden administrativ myndighed, jf. lovens § 16, stk. 2.

2.2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Befordringsordningerne retter sig mod studerende og uddannelsessøgendes daglige befordring mellem bopæl og uddannelsessted.

Det har imidlertid vist sig, at ordningerne også anvendes til køb af personlige periodekort med rabat til strækninger, hvor afstandene mellem bopæl og uddannelsessted er så store, at det må anses for urealistisk, at de studerende og uddannelsessøgende reelt har mulighed for daglig befordring mellem bopæl og uddannelsessted. Det er således efter de gældende regler muligt at købe et personligt periodekort på 30 dage med rabat f.eks. til befordring mellem Frederikshavn og København, uagtet at det næppe er realistisk, at den studerende eller uddannelsessøgende har en daglig befordring over så store afstande.

Det foreslås derfor, at det i såvel lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser som i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. fastsættes, at studerende og uddannelsessøgende har ret til rabat ved køb af personlige periodekort til daglig befordring, hvilket indebærer, at studerende og uddannelsessøgende har befordring med en sådan hyppighed og regelmæssighed, at befordringen mellem bopæl og uddannelsessted ikke får karakter af at være lejlighedsvis eller en særlig begivenhed. Det foreslås i forlængelse heraf, at der indsættes bemyndigelser, hvorefter vedkommende minister kan fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring. Det er hensigten, at bemyndigelserne skal kunne anvendes til at fastsætte regler, der gør det muligt at give afslag på ansøgninger om køb af personlige periodekort med rabat over afstande, der er så lange og/eller tidskrævende, at de ikke kan forventes gennemført med den forudsatte hyppighed og regelmæssighed. Det er hensigten at fastsætte regler, der tager udgangspunkt i objektive kriterier om afstand eller tid. Det kunne eksempelvis være befordring på over 3-4 timer hver vej.

Det er i den forbindelse endvidere hensigten, at der med bemyndigelserne skal kunne fastsættes regler, der giver mulighed for dispensation. Det vil sige, at studerende og uddannelsessøgende, der falder uden for de kriterier, der fastsættes, efter en konkret vurdering vil kunne blive omfattet af ordningen.

Styrelsen, ministeriet eller anden statslig myndighed vil med forslaget fortsat træffe afgørelse om, hvilke studerende og uddannelsessøgende der har ret til rabat, herunder om mulighed for dispensation.

Styrelsen, ministeriet eller anden statslig myndigheds afgørelser kan ikke indbringes for en anden administrativ myndighed, jf. § 6, stk. 2, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 16, stk. 2, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

2.3. Placering af opgaven om tilbagebetaling af godtgørelse i Udbetaling Danmark

2.3.1. Gældende ret

Udbetaling Danmark er en offentligt reguleret, selvejende institution med myndighedsansvar. Rammevilkårene for myndigheden er reguleret i lov om Udbetaling Danmark.

Udbetaling Danmark varetager de opgaver, der tillægges Udbetaling Danmark i henhold til lov. Udbetaling Danmark administrerer efter gældende regler krav om tilbagebetaling af for meget modtaget SU og statens voksenuddannelsesstøtte, der tidligere blev varetaget af staten og overflyttet til Udbetaling Danmark 1. oktober 2016 fra Statens Finansservicecenter. Der henvises til bemærkningerne til lov nr. 628 af 8. juni 2016, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 151, som fremsat, side 55-59.

Det fremgår af lov om Udbetaling Danmark, hvordan ordninger, der tidligere blev varetaget af Statens Finansservicecenter, skal håndteres for så vidt angår de regler, der gælder i forbindelse med Udbetaling Danmarks sagsbehandling og administration. Lov om Udbetaling Danmark indeholder derudover regler om styring af Udbetaling Danmark m.v., der gælder generelt for alle opgaver, der varetages af Udbetaling Danmark. Det gælder f.eks., at Udbetaling Danmarks opgaver varetages med administrativ og teknisk bistand fra Arbejdsmarkedets Tillægspension, der leverer bistanden på omkostningsdækket basis.

Administrationen i Udbetaling Danmark dækkes via administrationsbidrag fra kommunerne, for så vidt angår opgaver, der tidligere har været kommunale. For så vidt angår opgaver, der tidligere har været statslige, dækkes administrationsbidraget af staten. En mindre del af opgaverne er delvist finansieret af gebyrer eller bidrag.

Efter § 25 i lov om Udbetaling Danmark dækker staten udgifterne til Udbetaling Danmarks opgaver på sagsområder, der overføres fra staten, gennem indbetaling af administrationsbidrag til Udbetaling Danmark. Bidragene skal kunne afholdes inden for bevillingen til opgaven på finansloven for det år, som bidragene skal dække. Bestyrelsen for Udbetaling Danmark fastsætter størrelsen af bidragene.

Efter § 19 i lov om Udbetaling Danmark fører beskæftigelsesministeren tilsyn med, at bestyrelsen for Udbetaling Danmark udfører sit hverv i overensstemmelse med lovgivningen. Tilsynet sker i samarbejde med vedkommende minister på de sagsområder, der er ressortansvarlige for de ordninger, der varetages af Udbetaling Danmark. Som led i dette tilsyn skal Ankestyrelsen, Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, miljø- og fødevareministeren og Styrelsen for Patientsikkerhed inden for hver deres sagsområde en gang årligt udarbejde en redegørelse om sagsbehandlingen i Udbetaling Danmark på baggrund af de sager, der indbringes for henholdsvis Ankestyrelsen, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, miljø- og fødevareministeren og Styrelsen for Patientsikkerhed. Redegørelsen skal indeholde statistik over de ankede sager og angive årsagerne til, at Udbetaling Danmarks afgørelser ikke stadfæstes. Redegørelsen følger kalenderåret og indsendes senest 6 måneder efter årets afslutning. Redegørelsen skal forelægges for Udbetaling Danmarks bestyrelse, der skal have lejlighed til at afgive sine bemærkninger til redegørelsen, inden den sendes til beskæftigelsesministeren.

2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås med lovforslaget, at der skal kunne ske tilbagebetaling af godtgørelse efter en kilometersats, jf. lovforslagets § 1, nr. 13 og § 2, nr. 12. Da administrationen af krav om tilbagebetaling af godtgørelse efter en kilometersats i overvejende grad svarer til opgaven med at administrere tilbagebeta-

ling af for meget modtaget SU efter SU-loven og lov om statens voksenuddannelsesstøtte, som varetages af Udbetaling Danmark i dag, foreslås det, at opgaven med at varetage administrationen af krav om tilbagebetaling af godtgørelse ligeledes varetages af Udbetaling Danmark.

Det foreslås endvidere, at opgavevaretagelsen vil skulle ske efter tilsvarende regler som krav om tilbagebetaling af for meget modtaget SU og statens voksenuddannelsesstøtte og dermed efter de rammebetinger, der regulerer opgaver, som tidligere blev overført fra Statens Administrations Finansservicecenter.

Det betyder, at Udbetaling Danmark som udgangspunkt skal løse opgaven med opkrævning af krav om tilbagebetaling af godtgørelse efter de regler, som gælder for opgaver, der er overført fra Statens Finansservicecenter. Der henvises til bemærkningerne til lov nr. 628 af 8. juni 2016, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 151, som fremsat.

Det betyder bl.a., at opgaverne ikke er omfattet af bestemmelserne i kapitel 3 i lov om Udbetaling Danmark om sagsoplysning, der f.eks. henviser til reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Administrationen af tilbagebetalingskrav vil i stedet være underlagt reglerne i forvaltningsloven og eventuelle særbestemmelser om sagsbehandlingen i den særlovgivning, som regulerer området.

Opkrævning af krav om tilbagebetaling af godtgørelse efter en kilometersats er en ny opgave og vil således ikke uden udtrykkelig henvisning til § 25 i lov om Udbetaling Danmark blive omfattet af bestemmelsen om statslige administrationsbidrag. Der foreslås således fastsat regler om, at staten vil skulle afholde udgifterne til Udbetaling Danmarks varetagelse af administrationen af krav om tilbagebetaling af godtgørelse efter en kilometersats gennem betaling af et administrationsbidrag efter § 25 i lov om Udbetaling Danmark. Bidragene skal kunne afholdes inden for bevillingen til opgaven på finansloven for det år, som bidragene skal dække.

Som følge af forslaget som beskrevet i lovforslagets pkt. 2.1.2.2., hvorefter afgørelse om tilbagebetaling af godtgørelse efter en kilometersats kan påklages til Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, vil ankenævnet også skulle redegøre for sagsbehandlingen i Udbetaling Danmark for så vidt angår disse sager, og opgaven vil i øvrigt blive omfattet af tilsynet i henhold til lov om Udbetaling Danmark, som vil skulle varetages i samarbejde med Uddannelses- og Forskningsministeriet.

2.4. Tilsyn med uddannelsesstedernes administration

2.4.1. Gældende ret

Det følger af § 13, stk. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at uddannelsesstedet bistår ministeriet eller anden statslig myndighed i forbindelse med afgørelse om tildeling af rabat. Det følger endvidere af lovens § 13, stk. 4, at ministeriet eller anden statslig myndighed fører tilsyn med uddannelsesstedernes administration. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at ministeriet eller anden statslig myndighed kan kræve alle oplysninger, der er nødvendige til varetagelse af opgaven.

Der er imidlertid ikke tilsvarende bestemmelser i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, selv om uddannelsessteder, der tilbyder videregående uddannelser, har samme forpligtelser i forhold til administration af befordringsordningerne.

2.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

På den baggrund foreslås det, at der i § 5 a i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser indsættes bestemmelser om, at uddannelsesstedet bistår styrelsen i forbindelse med afgørelse om tildeling af rabat og afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse. Styrelsen vil med forslaget skulle føre tilsyn med uddannelsesstedernes administration. Styrelsen kan kræve alle oplysninger, der er nødvendige til varetagelse af tilsynet.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har økonomiske konsekvenser for staten. De samlede økonomiske konsekvenser for staten kan opgøres således:

Mio. kr.	2019	2020	2021	2022	I alt
(2019-priser)					
Befordringsrabat til studerende i videregående uddannelser, § 19.83.02	-32,2	-64,7	-64,7	-64,7	-226,3
Befordringsrabat vedrørende ungdomsuddannelserne mv., § 20.92.04.	-0,5	-1,0	-1,0	-1,0	-3,5
Tilbageløb af skatter og afgifter	13,2	26,6	26,6	26,6	93,0
Udvikling og vedligehold af it-understøttelse, § 19.11.07	1,5	0,6	0,6	0,6	3,3
Manuel kontrol i Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte, § 19.11.06.	0,4	0,8	0,8	0,8	2,8
Administration i Udbetaling Danmark, § 37.61.01.	0,5	0,5	0,5	0,5	2,0
Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, § 10.11.22	0,1	0,1	0,1	0,1	0,4
Netto provenu	-17,0	-37,1	-37,1	-37,1	-128,3

Lovforslaget forventes at medføre økonomiske konsekvenser for staten med mindredgifter på samlet 17,0 mio. kr. i 2019 og 37,1 mio. kr. årligt fra 2020 (fuldt indfasat).

Størstedelen af mindredgifterne forventes at hidrøre fra de foreslåede ændringer af reglerne om godtgørelse efter en kilometersats, hvorefter godtgørelsen fremover vil blive udbetalt på grundlag af dage med faktisk befordring mellem bopæl og uddannelsessted. Der forventes et provenu på 14,9 mio. kr. i 2019 og herefter 30,0 mio. kr. årligt efter tilbageløb af skatter og afgifter.

Derudover forventes et provenu i størrelsesordenen 4,6 mio. kr. i 2019 og 9,2 mio. kr. årligt derefter som følge af afskaffelsen af muligheden for befordringsrabat i perioder med lønnet praktik ved videregående uddannelser.

Der forventes administrative omkostninger forbundet med, at godtgørelsen fremover vil blive udbetalt på grundlag af dage med faktisk befordring mellem bopæl og uddannelsessted. Samlet set udgør de administrative udgifter 2,5 mio. kr. i 2019 og 2,0 mio. kr. årligt fra 2020 og frem.

De administrative omkostninger består i udvikling og vedligehold af it-understøttelsen samt manuel kontrol i Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte, øgede klagesager i Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger samt administration af tilbagebetalingskrav i Udbetaling Danmark. Udbetaling Danmarks dækning af udgiften i.f.m. administrationen af tilbagebetalingskravene vil være omkostnings-

baseret og finansieret via betalinger fra staten, jf. § 25 i lov om Udbetaling Danmark og opkrævning af gebyrer fra debitor. Udbetaling Danmark varetager opgaven med administrativ og teknisk bistand fra Arbejdsmarkedets Tillægspension. Det forudsættes i den forbindelse, at Udbetaling Danmark løser opgaven på samme serviceniveau, som de øvrige krav om tilbagebetaling af SU.

Lovforslaget medfører nedenstående implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Med lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås, at retten til befordringsrabat ikke gælder, når den studerende er i lønnet praktik. Den foreslåede bestemmelse er af objektiv karakter, idet det følger af uddannelsesreglerne, hvilke praktikperioder i den pågældende uddannelse der er lønnede. Det vil være muligt at it-understøtte den foreslåede bestemmelse. Der vil være tale om en mindre justering af det i forvejen eksisterende it-system, der understøtter befordringsrabat til ungdomsuddannelser m.v. og videregående uddannelser.

Med lovforslagets § 1, nr. 10, og § 2, nr. 9, foreslås henholdsvis et nyaffattet § 4 a, stk. 2, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, og indsat et nyt § 9, stk. 5, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., hvorefter godtgørelse efter en kilometersats gives for dage, hvor den studerende, uddannelsessøgende eller deltageren har befordring mellem sit uddannelsessted og sin bopæl. De foreslåede bestemmelser er af objektiv karakter, og det er forventningen, at der i det elektroniske selvbetjeningsystem - mitUngdomskort - vil blive udviklet en funktionalitet med henblik på administrationen af dage med befordring. Selvbetjeningsfunktionen vil skulle anvendes af alle, der søger godtgørelse efter en kilometersats, hvilket – på baggrund af antallet af modtagere i 2017 – vurderes at være ca. 9.500 støttemodtagere, heraf ca. 1.500 uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. og ca. 8.000 studerende ved videregående uddannelser.

Med forslagens § 1, nr. 13, foreslås indsat en ny § 4 b i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, hvorefter styrelsen træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter § 4 a, hvis betingelserne for udbetaling af godtgørelse ikke er opfyldt. Der foreslås med lovforslagets § 2, nr. 12, indsat en tilsvarende bestemmelse som § 9 b, stk. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Med de foreslåede bestemmelser vil der kunne rejses krav om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse, hvis betingelserne for at få udbetalt godtgørelse ikke er opfyldt.

På baggrund af erfaringen med ordningen om godtgørelse efter en kilometersats vil det blive evalueret, om der ved en sammenstilling af elektronisk tilgængelige oplysninger, vil skulle føres en kontrol med de studerende og uddannelsessøgendes oplysninger om dage med befordring, herunder bl.a. ved sammenstilling af oplysninger om, hvorvidt de studerende eller uddannelsessøgende fortsat er tilmeldt en uddannelse, der berettiger til godtgørelse efter en kilometersats, bopæl og rejsestrækning. En sammenstilling vil kunne ske ved brug af personnummer som entydig identifikation i medfør af databeskyttelseslovens § 11.

Der vil være tale om it-udvikling af en ny funktion for at rejse krav og frafalde eller omberegne krav om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse. It-udvikling vil ske på baggrund af viden om tilsvarende tilbagebetalingsfunktioner i SU-it-systemet.

Lovforslaget forventes ikke at medføre økonomiske og administrative konsekvenser for kommuner og regioner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget forventes ikke at medføre økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Det forventes, at de studerende og uddannelsessøgende vil skulle anvende det elektroniske selvbetjeningsystem mitUngdomskort til at angive dage med befordring for at kunne få udbetalt godtgørelse efter en kilometersats.

6. *Miljømæssige konsekvenser*

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. *Forholdet til EU-retten*

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 29. juni til den 17. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Akademikerne, Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, Arriva, Bestyrelsesforeningen for Social- og Sundhedsskolerne, Bornholms Trafikselskab, B-SOSU, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Konservative Studerende, Danmarks Liberale Studerende, Danmarks Medie og Journalisthøjskole, Danmarks Private Skoler – grundskoler & gymnasier, Danmarks Vejlederforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Blindesamfund, Dansk Byggeri, Dansk Center for Undervisningsmiljø, Dansk Erhverv, Dansk Friskoleforening, Dansk Handicap Forbund, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Skoleforening for Sydslesvig e. V., Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Erhvervsakademier, Danske Erhvervsskoler, Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier – Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier – Lederne, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, Danske Gymnasier, Danske Handicaporganisationer, Danske HF & VUC, Danske Landbrugsskoler, Danske Regioner, Danske Revisorer, Danske SOSU-skoler, Danske Studerendes Fællesråd, Danske Universiteter, Datatilsynet,

Det Centrale Handicapråd, Deutscher Schul- und Sprachverein für Nordschleswig, Djøf, DSB, Erhvervsskolelederne, Erhvervsskolernes Elevorganisation, Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA), Forbundet af Offentlige Ansatte (FOA), Forstanderkredsen for Produktionsskoler og Produktionshøjskoler, Frit Forum – Socialdemokratiske Studerende, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Fynbus, Gymnasiernes Bestyrelsesforening, Handelsskolernes Lærerforening (HL), HK/Stat, Ingeniørforeningen i Danmark,

Kommunernes Landsforening, Konkurrence- og forbrugerstyrelsen, Kulturministeriets Rektorer (KUR), LandboUngdom, Landdistrikternes Fællesråd, Landselevbestyrelsen for det pædagogiske område, Landselevbestyrelsen for social- og sundhedsområdet, Landsorganisationen i Danmark (LO)

Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, Lederforeningen (VUC), Lærernes Centralorganisation, Lærerstuderendes Landskreds, Midttrafik, Movia, Netværket for kostafdelinger

Nordjylland trafikselskab – NT, Private Gymnasier og Studenterkurser, Produktionsskoleforeningen

Professionshøjskolernes Rektorkollegium, Pædagogstuderendes landssammenslutning, Rektorkollegiet for de kunstneriske og kulturelle uddannelser, Rektorkollegiet for de maritime uddannelser, Rigsrevisionen, Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU),

Skolelederforeningen, Studenterrådgivningen, Sydtrafik, Sygeplejestuderendes Landssammenslutning, Udbetaling Danmark, Uddannelsesforbundet, Ungdomsuddannelsernes Vejlederforening, UU Danmark, VEU-rådet og VUC Bestyrelsesforeningen.

9. *Sammenfattende skema*

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør "Ingen")	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang, Hvis nej, anfør "Ingen")
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Mindreudgifter ved ændring af befordringsrabatordningerne skønnes til at udgøre 19,5 mio. kr. i 2019 og herefter 39,1 mio. kr. årligt.	Merudgifter til IT og administration skønnes til at udgøre 2,5 mio. kr. i 2019 og herefter 2,0 mio. kr. årligt.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ændringerne medfører udvikling og vedligehold af it-understøttelsen samt kontrol i Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte, øgede klagesager i Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger samt administration af tilbagebetalingskrav i Udbetaling Danmark.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	De uddannelsessøgende vil gennem det elektroniske selvbetjeningssystem med Ungdomskort skulle angive dage med befordring for at kunne få godtgørelse efter en kilometersats.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Går videre end minimumskrav EU-regulering forpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af § 1 i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at studerende ved videregående uddannelser efter ansøgning har ret til rabat ved køb af abonnementskort til befordring med bus, tog eller metro i den offentlige servicetrafik. Et abonnementskort er i bemærkningerne til loven defineret som periode- eller pendlerkort med en valgfri gyldighedsperiode. Der henvises til bemærkningerne til lov nr. 749 af 25. juni 2014, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 187, som fremsat, side 3. Efter § 4, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, påhviler det hvert trafikelskab, Bornholms Regionskommune, de jernbanevirksomheder, der udfører offentlig servicetrafik på kontrakt med staten og Metroselskabet I/S at yde rabat efter §§ 1 og 3.

Hvert selskab og Bornholms Regionskommune sørger for, at den i § 3 anførte rabat indpasses i det takst- og billetteringssystem, der anvendes af trafikelskabet eller Bornholms Regionskommune, jf. lovens § 4, stk. 2.

De produkter, som tilbydes af de transportansvarlige selskaber, udvikles løbende, og abonnementskort som begreb er ikke længere en dækkende betegnelse for de produkter, der gives rabat på efter loven.

Med henblik på en sproglig opdatering foreslås det derfor, at betegnelsen abonnementskort overalt i loven ændres til personlige periodekort.

Forslaget ændrer ikke på den gældende retstilstand.

Til nr. 2

Studerende ved videregående uddannelser har efter § 1 i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser efter ansøgning ret til rabat ved køb af abonnementskort til befordring med bus, tog og metro i den offentlige servicetrafik. Rabatten gives efter lovens § 3 til den billigste daglige befordring mellem uddannelsessted og bopæl.

Med den foreslåede ændring i § 1, stk. 1, 1. pkt., i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser fastsættes det, at studerende ved videregående uddannelser efter ansøgning har ret til rabat ved køb af personlige periodekort til daglig befordring. Daglig befordring indebærer, at de studerende har befordring med en sådan hyppighed og regelmæssighed, at befordringen mellem bopæl og uddannelsessted ikke får karakter af at være lejlighedsvis eller en særlig begivenhed. Forslaget skal således ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 3, hvorefter der foreslås indsat en bestemmelse i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, som bemyndiger uddannelses- og forskningsministeren til at kunne fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 3

Det fremgår af § 1, stk. 1, 1. pkt., i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at studerende ved videregående uddannelser efter ansøgning har ret til rabat ved køb af abonnementskort til befordring med bus, tog og metro i den offentlige servicetrafik. Uddannelses- og forskningsministeren kan efter § 1, stk. 1, 2. pkt., bestemme, at anden kollektiv persontrafik er omfattet af 1. pkt. Uddannelses- og forskningsministeren kan endvidere efter § 1, stk. 1, 3. pkt., fastsætte regler om, at 1. pkt. gælder for befordring til og fra udlandet.

Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte (styrelsen) træffer efter lovens § 2 afgørelse om, hvilke studerende der har ret til rabat efter § 1. Styrelsens afgørelser efter § 2 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 6, stk. 2, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

Med forslaget udvides ministerens bemyndigelse efter lovens § 1, stk. 1, 3. pkt., til også at kunne fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring. Bemyndigelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 2, hvor det foreslås, at studerende har ret rabat ved køb af personlige periodekort til daglig befordring. Det indebærer, at de studerende har befordring med en sådan hyppighed og regelmæssighed, at befordringen mellem bopæl og uddannelsessted ikke får karakter af at være lejlighedsvis eller en særlig begivenhed.

Det er hensigten, at bemyndigelsen skal kunne anvendes til at fastsætte regler, der gør det muligt at give afslag på ansøgninger om køb af personlige periodekort med rabat over afstande, der er så lange og/eller tidskrævende, at de ikke kan forventes gennemført med den forudsatte hyppighed og regelmæssighed. Det er hensigten at fastsætte regler, der tager udgangspunkt i objektive kriterier om afstand eller tid. Det kunne eksempelvis være befordring på over 3-4 timer hver vej.

Det er i den forbindelse endvidere hensigten, at der med bemyndigelsen skal kunne fastsættes regler, der giver mulighed for dispensation. Det vil sige, at studerende, der falder uden for de kriterier, der fastsættes, efter en konkret vurdering vil kunne blive omfattet af ordningen.

Styrelsen vil med forslaget fortsat træffe afgørelse om, hvilke studerende der har ret til rabat, herunder om mulighed for dispensation. Styrelsens afgørelser efter lovens § 2 vil som hidtil ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed, jf. lovens § 6, stk. 2.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 4

Det følger af § 1, stk. 3, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at retten til rabat ved køb af abonnementskort omfatter måneder, hvor den studerende er indskrevet på og gennemgår uddannelse, der giver ret til statens uddannelsesstøtte, jf. SU-lovens § 15.

Bestemmelsen i lovens § 1, stk. 3, indebærer, at der kan gives befordringsrabat i måneder med lønnet praktik. Der kan dog ikke gives befordringsrabat, hvis den studerende samtidig får befordringsgodtgørelse i henhold til andre regler, jf. lovens § 1, stk. 4.

Modsat følger det af § 4, stk. 1, nr. 4, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at det er en betingelse for at få rabat, at den uddannelsessøgende og deltageren ikke er i lønnet praktik.

Studerende, der er i lønnet praktik, har mulighed for at få befordringsfradrag efter reglerne i ligningslovens § 9 C, stk. 1, idet praktikstedet betragtes som en indtægtsgivende arbejdsplads. Det skattemæssige befordringsfradrag kan foretages for den del af befordringen pr. arbejdsdag, der overstiger 24 kilometer.

Af hensyn til ligebehandlingen af studerende ved videregående uddannelser med uddannelsessøgende og deltagere i ungdomsuddannelser m.v. foreslås der indsat et nyt § 1, stk. 5, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, hvorefter retten til rabat ikke gælder, når den studerende er i lønnet praktik.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 5

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte (styrelsen) træffer afgørelse om, hvilke studerende der har ret til rabat efter § 1.

Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte blev nedlagt i 2011. Beføjelsen til at varetage de opgaver, som følger af lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, blev med cirkulære nr. 9529 af 27. september 2013 tillagt Styrelsen for Videregående Uddannelser.

Styrelsen for Videregående Uddannelser blev nedlagt den 31. december 2016. Der blev i stedet pr. 1.

januar 2017 etableret to nye styrelser; Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte og Styrelsen for Forskning og Uddannelse.

Uddannelses- og forskningsministeren har ved cirkulære nr. 10245 af 15. december 2017 tillagt Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte en række beføjelser til at varetage opgaver på det institutionelle område og uddannelsesstøtteområdet. Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte er herunder tillagt beføjelsen til at varetage de opgaver, som følger af lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, jf. cirkulærets § 1, nr. 16. Det følger endvidere af cirkulærets § 1, stk. 5, at den nærmere afgrænsning af Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøttes opgaver fremgår af delegationsbekendtgørelser og -cirkulærer samt af konkrete delegationer til styrelsen.

Med den foreslåede ændring i § 2, *stk. 1*, ændres Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte derfor til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte.

Til nr. 6

De produkter, som tilbydes af de transportansvarlige selskaber, udvikles løbende, og abonnementskort som begreb er ikke længere en dækkende betegnelse for de produkter, der gives rabat på efter loven.

Med henblik på en sproglig opdatering foreslås det derfor, at betegnelsen abonnementskortet i lovens § 3, *stk. 1*, ændres til det personlige periodekort. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Forslaget ændrer ikke på den gældende retstilstand.

Til nr. 7

Det fremgår af § 3, stk. 3, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at ved beregningen af rabatten efter stk. 1 og 2 betragtes et månedskort som et abonnementskort på 30 dage.

Bestemmelsen har ikke et selvstændigt indhold, da rabatten ikke længere gives på baggrund af månedskort. Det foreslås derfor, at bestemmelsen i lovens § 3, *stk. 3*, ophæves.

Til nr. 8

I § 4, stk. 4, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser henvises der til lovens § 3, stk. 1-3.

Som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 7, hvormed det foreslås at ophæve § 3, stk. 3, foreslås det, at henvisningen til § 3, stk. 3, udgår, og at der i stedet henvises til § 3, stk. 1 og 2.

Til nr. 9

Det følger af § 4 a, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at uddannelsesstedet efter ansøgning i ganske særlige tilfælde kan træffe afgørelse om, at studerende, der har ret til rabat efter § 1, gives godtgørelse til befordring med andre befordringsmidler end offentlige befordringsmidler efter en kilometersats, jf. dog stk. 2. Uddannelsesstedet træffer herunder afgørelse om antallet af kilometer, der kan gives godtgørelse for, mellem uddannelsesstedet og den studerendes bopæl.

Det fremgår af lovens § 4 a, stk. 2, at godtgørelse ikke gives i perioder, hvor den studerende er indskrevet på og gennemgår uddannelse, der er tilrettelagt som fjernundervisning.

Der er ikke defineret en geografisk afgrænsning af godtgørelsesordningen ud over, at der skal være tale om befordring mellem bopæl og uddannelsessted.

Dette står i modsætning til befordringsrabatordningen, hvor der med hjemmel i lovens § 1, stk. 1, 3. pkt., er fastsat regler i bekendtgørelse nr. 1633 af 14. december 2015 om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser om, i hvilket omfang der kan gives rabat til befordring til og fra udlandet. Reglerne herom er beskrevet i bekendtgørelsens § 3, hvoraf det bl.a. fremgår, at de

transportansvarlige yder rabat på abonnementskort til befordring over den danske grænse til og fra EU- og EØS-landene efter samme retningslinjer, som gælder for rabat på befordring inden for landets grænser.

Med den foreslåede ændring af § 4 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser foreslås det som led i målretningen af ordningen, at godtgørelse efter en kilometersats gives til daglig befordring i Danmark.

Daglig befordring indebærer, at de studerende har befordring med en sådan hyppighed og regelmæssighed, at befordringen mellem bopæl og uddannelsessted ikke får karakter af at være lejlighedsvis eller en særlig begivenhed.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 11, hvor det foreslås, at uddannelses- og forskningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om, hvornår der er tale om daglig befordring.

Med forslaget skal der endvidere være tale om daglig befordring i Danmark. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 12, hvor det foreslås, at uddannelses- og forskningsministerens bemyndigelse udvides til at kunne fastsætte nærmere regler om godtgørelse for befordring til og fra udlandet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 10

Det følger af § 4 a, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at uddannelsesstedet efter ansøgning i ganske særlige tilfælde kan træffe afgørelse om, at studerende, der har ret til rabat efter § 1, gives godtgørelse til befordring med andre befordringsmidler end offentlige befordringsmidler efter en kilometersats. Uddannelsesstedet træffer herunder afgørelse om antallet af kilometer, der kan gives godtgørelse for, mellem uddannelsesstedet og den studerendes bopæl.

Der kan efter lovens § 4 a, stk. 2, ikke gives godtgørelse efter stk. 1 i perioder, hvor den studerende er indskrevet på og gennemgår uddannelse, der er tilrettelagt som fjernundervisning. Ved fjernundervisning forstås undervisning, hvor mindre end 50 pct. af undervisningen er tilrettelagt som tilstedeværelsesundervisning.

Befordringsgodtgørelse efter en kilometersats beregnes og udbetales på månedsbasis på grundlag af antallet af kilometer mellem den studerendes bopæl og uddannelsesstedet, uanset omfanget af undervisningsaktiviteter i den pågældende måned. De nærmere regler herom fremgår af § 12 og § 13 i bekendtgørelse nr. 1633 af 14. december 2015 om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

Med forslaget nyaffattes § 4 a, stk. 2, således at godtgørelse efter stk. 1 gives for dage, hvor den studerende har haft befordring mellem sit uddannelsessted og sin bopæl. Den studerende skal indberette antallet af dage med befordring. Oplysningerne vil skulle gives på tro og love. Det bemærkes, at godtgørelsen med forslaget ikke vil være begrænset til dage med planlagt undervisning. Der vil således også fremover kunne gives godtgørelse for dage, hvor der ikke er planlagt skemalagt undervisning, men hvor den studerende tager til uddannelsesstedet med henblik på f.eks. gruppearbejde, brug af udstyr, litteratursøgning m.v. Det afgørende vil være, at den studerende har haft befordring mellem bopæl og uddannelsessted. Det er dog hensigten, at der højst skal kunne indberettes og gives godtgørelse efter en kilometersats for 5 dage pr. uge. Det er forventningen, at det elektroniske selvbetjeningssystem mitUngdomskort vil blive anvendt til at administrere - herunder registrere - dage med befordring.

Med nyaffattelsen af lovens § 4 a, stk. 2, udgår bestemmelsen om, at der ikke gives godtgørelse efter en kilometersats, hvis der er tale om fjernundervisning. Med den i lovforslagets § 1, nr. 11, foreslåede ændring af § 4 a, stk. 3, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, foreslås indsat hjemmel til at fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring. Det er hensigten, at bemyndigelsen skal kunne anvendes til at fastsætte regler om, at der ikke kan gives godtgørelse til uddan-

nelse tilrettelagt som fjernundervisning. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11, og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 11

Det følger af § 4 a, stk. 3, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om uddannelsesstedernes administration og om retten til godtgørelse efter stk. 1, herunder godtgørelsens beregning, sats og årlige regulering, øvre grænse for godtgørelsen og udbetaling.

Med forslaget udvides bemyndigelsen i lovens § 4 a, stk. 3, så uddannelses- og forskningsministeren vil kunne fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring. Bemyndigelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 9, hvor det foreslås, at godtgørelse efter en kilometersats gives til daglig befordring. Det indebærer, at de studerende har befordring med en sådan hyppighed og regelmæssighed, at befordringen mellem bopæl og uddannelsessted ikke får karakter af at være lejlighedsvis eller en særlig begivenhed.

Det er hensigten, at der med den foreslåede bemyndigelse skal kunne fastsættes regler, der gør det muligt at give afslag på ansøgninger om godtgørelse efter en kilometersats til befordring over afstande, der er så lange og/eller tidskrævende, at de ikke kan forventes gennemført med den forudsatte hyppighed og regelmæssighed. Det er hensigten at fastsætte regler, der tager udgangspunkt i objektive kriterier om afstand eller tid. Det kunne eksempelvis være befordring på over 3-4 timer hver vej.

Det er i den forbindelse hensigten, at der med bemyndigelsen skal kunne fastsættes regler, der giver mulighed for dispensation. Det vil sige, at studerende, der falder uden for de kriterier, der fastsættes, efter en konkret vurdering vil kunne blive omfattet af ordningen.

Uddannelsesstedet træffer som hidtil afgørelse om retten til godtgørelse efter en kilometersats, jf. § 4 a, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, og det er hensigten, at uddannelsesstedet herunder skal træffe afgørelse om dispensation.

Uddannelsesstedets afgørelser vil som hidtil ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed, jf. lovens § 6, stk. 1.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om, at der ikke kan gives godtgørelse efter en kilometersats, hvis uddannelsen er tilrettelagt som fjernundervisning. Dette følger af gældende ret, jf. lovens 4 a, stk. 2, men vil fremover blive reguleret på bekendtgørelsesniveau.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 12

Det følger af § 4 a, stk. 3, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om uddannelsesstedernes administration og om retten til godtgørelse efter stk. 1, herunder godtgørelsens beregning, sats og årlige regulering, øvre grænse for godtgørelsen og udbetaling.

Det fremgår af lovens § 4, stk. 1, hvilke transportansvarlige det påhviler at yde rabat efter lovens § 1 og 3. Efter lovens § 4, stk. 5, kan transportansvarlige i EU- og EØS-landene efter regler fastsat af uddannelses- og forskningsministeren yde rabat på samme vilkår som de transportansvarlige, der er nævnt i stk. 1. Befordringsrabat gives på den baggrund alene til offentlig befordring med bus, tog eller metro i Danmark eller hen over den danske grænse, inden for de takstzoner, hvortil de transportansvarlige udbyder abonnementskort. For så vidt angår godtgørelse efter en kilometersats er der ingen tilsvarende direkte eller indirekte geografisk afgrænsning.

Med lovforslagets § 1, nr. 9, foreslås det, at godtgørelse efter en kilometersats gives til befordring i Danmark.

Med forslagens § 1, nr. 12, foreslås det dog, at udvide bemyndigelsen i lovens § 4 a, stk. 3, så uddannelses- og forskningsministeren fremover vil kunne fastsætte regler om godtgørelse for befordring til og fra udlandet. For så vidt angår befodringsrabatordningen fremgår en tilsvarende bemyndigelse af § 1, stk. 1, i lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

Det er hensigten, at bemyndigelsen skal kunne anvendes til at fastsætte regler om, at godtgørelse efter en kilometersats kan gives til befordring hen over den danske grænse til et EU-land eller EØS-land, inden for geografiske rammer, der er tilsvarende dem, der de facto gælder for så vidt angår befodringsrabatordningen, hvilket i realiteten alene er relevant i forhold til rejser i den dansk/tyske og dansk/svenske grænseregion.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 13

Lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser indeholder ikke hjemmel til at træffe afgørelse om tilbagebetaling af godtgørelse efter en kilometersats efter § 4 a.

Der foreslås med lovforslaget indsat en ny § 4 b i lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser. Efter det foreslåede *stk. 1* træffer styrelsen afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter § 4 a, hvis betingelserne for udbetaling af godtgørelse ikke er opfyldt. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis den studerende har undladt at gøre opmærksom på forhold, som har betydning for retten til eller beregningen af godtgørelse, f.eks. i forbindelse med afbrud af uddannelse eller flytning af bopælsadresse eller uddannelsessted.

Det vil fortsat være uddannelsesstedet, der træffer afgørelse om, at studerende ved videregående uddannelser har ret til godtgørelse. Det er dog styrelsen som central myndighed, der har bedst mulighed for at føre kontrol med ordningen, hvorfor det med forslaget er styrelsen, der skal træffe afgørelse om tilbagebetaling.

Med det foreslåede *stk. 2* bemyndiges uddannelses- og forskningsministeren til at fastsætte regler om tilbagebetaling, herunder om at beløb, der skal tilbagebetales, forrentes med den aktuelt gældende morarente efter renteloven, fra hvilket tidspunkt beløbet skal forrentes, og hvem renten skal tilfalde.

Det er hensigten, at der vil blive fastsat regler svarende til de regler, der er fastsat på SU-området.

Det er således hensigten, at der bl.a. vil kunne fastsættes regler om, hvornår beløbene skal betales tilbage, fastsættelse af tilbagebetalingsperioder og om opsigelse til skadesløs betaling, hvis debitor ikke overholder vilkårene for tilbagebetalingen.

Med lovforslaget foreslås der endvidere indsat en ny § 4 c. Efter det foreslåede *stk. 1, 1. pkt.*, træffer Udbetaling Danmark afgørelse om og varetager administrationen af opkrævningen af styrelsens krav efter § 4 b, stk. 1, om tilbagebetaling af godtgørelse.

Udbetaling Danmark vil i forbindelse med administrationen af krav om tilbagebetaling af godtgørelse – på tilsvarende vis som det er tilfældet i forbindelse med administrationen af SU-krav – kunne træffe afgørelse om f.eks. fastsættelse af tilbagebetalingsperioden, forlængelse af den fastsatte tilbagebetalingsperiode og lempelse i vilkårene for tilbagebetalingen m.v.

Det bemærkes, at Udbetaling Danmark alene overtager administrationen af de nævnte opgaver. Ejerskabet til styrelsens fordringer og øvrige rettigheder overgår ikke til Udbetaling Danmark. Udbetaling Danmarks kompetencer til at varetage administrationen vil således følge af lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

Med forslagens *stk. 1, 2. pkt.*, foreslås det, at staten afholder udgifter til administrationen gennem betaling af et administrationsbidrag efter § 25 i lov om Udbetaling Danmark.

Efter § 25 i lov om Udbetaling Danmark dækker staten udgifterne til Udbetaling Danmarks opgaver på sagsområder, der overføres fra staten, gennem indbetaling af administrationsbidrag til Udbetaling Danmark. Bidragene skal kunne afholdes inden for bevillingen til opgaven på finansloven for det år, som bidragene skal dække. Bestyrelsen for Udbetaling Danmark fastsætter størrelsen af bidragene. I bidragene indgår Udbetaling Danmarks øvrige omkostninger, der er et led i driften af Udbetaling Danmark, f.eks. bestyrelshonorarer, revisionshonorarer, porto og eventuelle over- eller underskud fra tidligere år.

Udbetaling Danmarks administration i medfør af lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser er en ny opgave og vil således ikke uden udtrykkelig henvisning til § 25 i lov om Udbetaling Danmark blive omfattet af bestemmelsen om statslige administrationsbidrag.

Med det foreslåede *stk. 2*, kan uddannelses- og forskningsministeren fastsætte nærmere regler om Udbetaling Danmarks administration efter *stk. 1*. Det er hensigten, at der vil kunne fastsættes regler svarende til de gældende regler om administrationen af SU-tilbagebetalingskrav. Der vil bl.a. kunne fastsættes regler om, at Udbetaling Danmark stiller et elektronisk selvbetjeningssystem til rådighed for opkrævning af krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt godtgørelse. Der vil formentlig være tale om samme system, som anvendes ved opkrævning af krav om tilbagebetaling af for meget modtaget SU.

Det er hensigten, at Udbetaling Danmarks administration af ordningen skal finansieres på samme måde som på SU-området. Dette indebærer, at debitor vil blive opkrævet et administrationsgebyr, jf. bekendtgørelse nr. 1182 af 26. september 2016 om gebyrer for ekspedition af Udbetaling Danmarks opgaver i forbindelse med opkrævning og tilbagebetaling af statens uddannelsesstøtte.

På den baggrund foreslås det med *stk. 3*, at uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyrer i forbindelse med opkrævningen af krav om tilbagebetaling af godtgørelse efter § 4 b. Gebyrerne vil på baggrund af indstilling fra Udbetaling Danmarks bestyrelse blive fastsat i overensstemmelse med de regler, der i øvrigt gælder for fastsættelse af gebyrer i staten.

Endelig foreslås det med *stk. 4, 1. pkt.*, at uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om elektronisk kommunikation mellem den studerende eller debitor og Udbetaling Danmark, herunder om anvendelse af digital signatur eller anden sikker identifikation.

Med forslaget vil uddannelses- og forskningsministeren efter forhandling med ressortministeren kunne fastsætte regler i en bekendtgørelse om elektronisk kommunikation, svarende til reglerne på SU-området.

Hermed kan det fastsættes, at Udbetaling Danmark stiller et elektronisk selvbetjeningssystem til rådighed for tilbagebetaling af for meget udbetalt godtgørelse. For at få adgang til Udbetaling Danmarks selvbetjeningssystemer skal den studerende være i besiddelse af den form for digital signatur eller anden sikker personidentifikation, der efter Udbetaling Danmarks bestemmelse giver adgang til Udbetaling Danmarks selvbetjeningssystemer. Udbetaling Danmark sender afgørelser og meddelelser til debtors digitale postkasse i Offentlig Digital Post. Med det foreslåede *stk. 4, 2. pkt.*, vil uddannelses- og forskningsministeren også kunne fastsætte regler om undtagelse fra kravet om elektronisk kommunikation. Der vil herunder kunne fastsættes regler om, at Udbetaling Danmark kan bestemme, at visse afgørelser og meddelelser sendes i papirform, og at visse studerende kan modtage afgørelser og meddelelser i papirform.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 14

Det fremgår af § 5, nr. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om indhold og udformning af ansøgninger om rabat efter § 1 og godtgørelse efter § 4 a, og om hvornår den studerende skal søge.

Med lovforslagets § 1, nr. 10, foreslås det, at godtgørelse efter en kilometersats gives for dage, hvor

den studerende har haft befordring mellem sit uddannelsessted og sin bopæl, og at den studerende skal indberette antallet af dage med befordring.

Der foreslås derfor en udvidelse af bemyndigelsen i lovens § 5, *nr. 1*, således at uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, hvornår den studerendes skal søge og indberette dage med befordring efter § 4 a, stk. 2. Det er forventningen, at der bl.a. vil blive fastsat regler om, at det elektroniske selvbetjeningssystem mitUngdomskort vil blive anvendt til at administrere og registrere dage med befordring.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 15

Det følger af § 5, nr. 2, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at ansøgning om rabat eller godtgørelse skal ske i elektronisk form, herunder om anvendelse af digital signatur eller anden sikker personidentifikation. Uddannelses- og forskningsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at visse studerende og visse typer af sager kan undtages fra kravet om elektronisk ansøgning.

Det er fastsat i § 6 i bekendtgørelse nr. 1633 af 14. december 2015 om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at studerende skal anvende styrelsens og de trafikansvarliges fælles elektroniske selvbetjeningssystem i forbindelse med ansøgning om befordringsrabat (mitUngdomskort). Studerende, der på grund af fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse er afskåret fra at søge om befordringsrabat elektronisk, kan få bistand af uddannelsesstedet i forbindelse med ansøgning. Det udledes af bekendtgørelsens § 7, at mitUngdomskort ikke anvendes ved ansøgning om godtgørelse efter en kilometersats. Den studerende skal i stedet aflevere et særligt ansøgningsskema på uddannelsesstedet.

Med lovforslagets § 1, nr. 10, foreslås det, at godtgørelse efter en kilometersats gives for dage, hvor den studerende har haft befordring mellem sit uddannelsessted og bopæl, og at den studerende skal indberette antallet af dage med befordring.

På den baggrund foreslås det at udvide bemyndigelsen i lovens § 5, *nr. 2*, så uddannelses- og forskningsministeren også kan fastsætte regler om, at ansøgning om godtgørelse og indberetning af dage, hvor den studerende har haft befordring efter § 4 a, stk. 2, skal ske i elektronisk form. Det er forventningen, at det elektroniske selvbetjeningssystem mitUngdomskort vil blive anvendt til at administrere dage med befordring. Systemet tilgås via NemId, og udbetaling af godtgørelse efter en kilometersats sker til den studerendes Nemkonto.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 16

I § 5, nr. 4, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser henvises der til lovens § 3, stk. 1-3.

Som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 7, hvormed det foreslås at ophæve § 3, stk. 3, foreslås det, at henvisningen til § 3, stk. 3, udgår, og at der i stedet henvises § 3, stk. 1 og 2.

Til nr. 17

Efter § 5, nr. 4, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, kan uddannelses- og forskningsministeren fastsætte regler om, at rabatbeløb efter § 3, stk. 1-3, jf. § 1, i særlige tilfælde af den transportansvarlige skal udbetales kontant til studerende, der har ret til rabat, når de tidligere har købt abonnementskort uden rabat, idet rabatten dog ikke kan udbetales kontant, hvis den studerende har undladt at søge i tide.

Bestemmelsen om kontantudbetaling af rabatbeløb indebærer, at befordringsrabatten i særlige tilfælde

kan udbetales kontant til studerende ved videregående uddannelser med fradrag af egenbetalingen, hvis den studerende har været nødsaget til at købe et abonnementskort til fuld pris.

Det følger af § 11, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1633 af 14. december 2015 om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at der ikke kan gives kontantrabat, hvis den studerende har undladt at søge i tide, hvilket efter administrativ praksis vil sige mindst 14 dage før, den studerende har brug for abonnementskortet med rabat. Der gives således alene kontantrabat til studerende, der har søgt i tide, men hvor det på grund af særlige forhold ikke har været muligt at behandle ansøgningen, typisk af teknisk karakter. Det er styrelsen, der træffer afgørelse om retten til kontantrabat, og rabatten udbetales af de transportansvarlige.

Det har hidtil alene været muligt at udbetale rabatbeløb kontant for abonnementskort, der er købt til fuld pris. Dette skyldes ikke blot, at befordringsrabatordningen er knyttet til abonnementskortet, men også at andre former for rejsehjemmel ikke har været personlige. Det har derfor ikke været muligt at knytte rejseaktiviteten til den studerende. Med indførelsen af andre personlige rejsehjemler, f.eks. det personlige rejsekort, er det nu muligt at foretage en sådan kobling.

På den baggrund foreslås det, at bemyndigelsen i lovens § 5, *nr. 4*, udvides, så der vil kunne fastsættes regler om, at rabatbeløbet kan udbetales kontant, når den studerende har købt personlige periodekort eller anden personlig rejsehjemmel uden rabat.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 18

Det følger af § 13, stk. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at uddannelsesstedet bistår ministeriet eller anden statslig myndighed ved afgørelse om tildeling af rabat eller godtgørelse efter en kilometersats. Det følger endvidere af lovens § 13, stk. 4, at ministeriet eller anden statslig myndighed fører tilsyn med uddannelsesstedernes administration. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at ministeriet eller anden statslig myndighed kan kræve alle oplysninger, der er nødvendige til varetagelse af opgaven.

Der er imidlertid ikke tilsvarende bestemmelser i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, selv om uddannelsessteder, der udbyder videregående uddannelser, har samme forpligtelser i forhold til administration af befordringsrabatordningerne.

Med lovforslaget foreslås indsat et nyt § 5 a, stk. 4 og 5. Med det foreslåede *stk. 4* bistår uddannelsesstedet styrelsen ved afgørelse om tildeling af rabat og afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse. Der vil herunder kunne være tale om, at uddannelsesstederne straks giver styrelsen meddelelse, hvis den studerende ikke længere opfylder betingelserne for retten til befordringsrabat eller godtgørelse. Endvidere vil uddannelsesstederne skulle vejlede de studerende om befordringsrabat og – godtgørelse og bistå de studerende, der har vanskeligt ved at anvende den digitale selvbetjeningsløsning, mitUngdomskort.

Med det foreslåede *stk. 5* fører styrelsen tilsyn med uddannelsesstedernes administration. Styrelsen kan kræve alle oplysninger, der er nødvendige til varetagelse af tilsynet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.

Til nr. 19

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 13, at styrelsen træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter § 4 a, hvis betingelserne for modtagelse af godtgørelse ikke er opfyldt. Det foreslås endvidere, at Udbetaling Danmark træffer afgørelse om og varetager administrationen af opkrævningen af styrelsens krav om tilbagebetaling af godtgørelse.

Det følger af § 1, stk. 1, i lov nr. 269 af 19. marts 2013, om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøt-

teordninger, at Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger er klageinstans for administrative afgørelser inden for statens uddannelsesstøtteordninger, i det omfang det er fastsat ved lov.

Det fremgår af bemærkningerne til lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, at nævnet har opgaver som klageinstans for visse afgørelser, som træffes af Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte og Statens Administration efter lov om statens uddannelsesstøtte, af Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte, samt af Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen efter lov om specialpædagogisk støtte ved videregående uddannelser, lov om institutioner for almen gymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, lov om friskoler og private grundskoler m.v., lov om private gymnasieskoler, studenterkurser og kurser til højere forberedelseksamen (hf-kurser) og lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler), jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 90, som fremsat, side 7.

Med lovforslaget indsættes et nyt § 6, stk. 3 og 4. Med det foreslåede *stk. 3* kan styrelsens afgørelser efter § 4 b, stk. 1, indbringes for Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger efter reglerne i lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger af den, som afgørelsen vedrører. Klagen skal indbringes inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Med det foreslåede *stk. 4* kan Udbetaling Danmarks afgørelser efter § 4 c, stk. 1, indbringes for Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger efter reglerne i lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger af den, som afgørelsen vedrører. Klagen skal indbringes inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Med lovforslaget udvides Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordningers kompetence til også at omfatte visse afgørelser efter lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser. Med den foreslåede klageadgang til ankenævnet sikres den studerende muligheden for at få prøvet afgørelser i relation til tilbagebetalingen i to instanser.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til § 2

Til nr. 1

Det følger af § 2 i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at uddannelsessøgende og deltagere efter ansøgning har ret til rabat ved køb af abonnementskort til befodrning med bus, tog eller metro i den offentlige servicetrafik, når de gennemgår uddannelse eller deltager i undervisningsforløb i medfør af

- 1) lov om de gymnasiale uddannelser,
- 2) lov om erhvervsuddannelser,
- 3) lov om erhvervsgrunduddannelse m.v.,
- 4) lov om fodterapeuter,
- 5) lov om produktionsskoler,
- 6) lov om almen voksenuddannelse og om anerkendelse af realkompetence i forhold til fag i almen voksenuddannelse, i uddannelsen til hf-eksamen og i uddannelsen til almen studentereksamen (avu-loven),
- 7) lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne eller
- 8) lov om kombineret ungdomsuddannelse.

Efter lovens § 11, stk. 1, påhviler det hvert trafikselskab, Bornholms Regionskommune, de jernbanevirksomheder, der udfører offentlig servicetrafik på kontrakt med staten og Metroselskabet I/S at yde rabat efter lovens kapitel 2 og 3.

Hvert selskab og Bornholms Regionskommune sørger for, at den i §§ 6 og 7 anførte rabat indpasses i

det takst- og billetteringssystem, der anvendes af trafikselskabet eller Bornholms Regionskommune, jf. lovens § 11, stk. 2.

De produkter, som tilbydes af de befordringsansvarlige selskaber, udvikles løbende, og abonnementskort som begreb er ikke længere en dækkende betegnelse for de produkter, der gives rabat på efter loven.

Med henblik på en sproglig opdatering foreslås det derfor, at betegnelsen abonnementskort overalt i loven ændres til personlige periodekort.

Forslaget ændrer ikke på den gældende retstilstand.

Til nr. 2

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at uddannelsessøgende og deltagere efter ansøgning har ret til rabat ved køb af abonnementskort til befordring med bus, tog og metro i den offentlige servicetrafik, når de gennemgår uddannelse eller deltager i undervisningsforløb i medfør af de oplistede love. Rabatten gives efter lovens § 6 til den billigste daglige befordring mellem bopæl og uddannelsessted.

Med den foreslåede ændring i § 2, *stk. 1*, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. fastsættes det, at uddannelsessøgende og deltagere efter ansøgning har ret til rabat ved køb af personlige periodekort til daglig befordring. Daglig befordring indebærer, at de uddannelsessøgende har befordring med en sådan hyppighed og regelmæssighed, at befordringen mellem bopæl og uddannelsessted ikke får karakter af at være lejlighedsvis eller en særlig begivenhed. Forslaget skal således ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 3, hvorefter der foreslås indsat en bestemmelse i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., som bemyndiger undervisningsministeren til at kunne fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 3

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at uddannelsessøgende og deltagere efter ansøgning har ret til rabat ved køb af abonnementskort til befordring med bus, tog og metro i den offentlige servicetrafik, når de gennemgår uddannelse eller deltager i undervisningsforløb i medfør af de i § 2, stk. 1, oplistede love. Undervisningsministeren kan endvidere i medfør af lovens § 2, stk. 3, fastsætte regler om, at anden persontrafik samt anden offentlig servicetrafik og befordring til og fra udlandet er omfattet af stk. 1.

Ministeriet eller anden statslig myndighed træffer afgørelse om, hvilke uddannelsessøgende og deltagere der har ret til rabat, jf. § 5 i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Afgørelser, som ministeriet eller anden statslig myndighed træffer efter denne lov, kan ikke indbringes for en anden administrativ myndighed, jf. lovens § 16, stk. 2.

Med forslaget indsættes et nyt § 2, *stk. 4*, hvorefter undervisningsministeren kan fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring. Bemyndigelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 2, hvor det foreslås, at uddannelsessøgende har ret til rabat ved køb af personlige periodekort til daglig befordring. Det indebærer, at de uddannelsessøgende har befordring med en sådan hyppighed og regelmæssighed, at befordringen mellem bopæl og uddannelsessted ikke får karakter af at være lejlighedsvis eller en særlig begivenhed. Det er hensigten, at bemyndigelsen skal kunne anvendes til at fastsætte regler, der gør det muligt at give afslag på ansøgninger om køb af personlige periodekort med rabat over afstande, der er så lange og/eller tidskrævende, at de ikke kan forventes gennemført med den forudsatte hyppighed og regelmæssighed. Det er hensigten at fastsætte regler, der tager udgangspunkt i objektive kriterier om afstand eller tid. Det kunne eksempelvis være befordring på over 3-4 timer hver vej.

Det er i den forbindelse endvidere hensigten, at der med bemyndigelsen skal kunne fastsættes regler, der

giver mulighed for dispensation. Det vil sige, at uddannelsessøgende og deltagere, der falder uden for de kriterier, der fastsættes, efter en konkret vurdering vil kunne blive omfattet af ordningen.

Ministeriet eller anden statslig myndighed vil med forslaget fortsat træffe afgørelse om, hvilke uddannelsessøgende og deltagere der har ret til rabat, herunder om mulighed for dispensation.

Ministeriet eller anden statslig myndigheds afgørelser vil som hidtil ikke kunne indbringes for en anden administrativ myndighed, jf. lovens § 16, stk. 2.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 4

De produkter, som tilbydes af de befordringsansvarlige selskaber, udvikles løbende, og abonnementskort som begreb er ikke længere en dækkende betegnelse for de produkter, der gives rabat på efter loven.

Med henblik på en sproglig opdatering foreslås det derfor, at betegnelsen abonnementskortet i lovens § 7, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres til det personlige periodekort. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1.

Forslaget ændrer ikke på den gældende retstilstand.

Til nr. 5

Det fremgår af § 7, stk. 1, 2. pkt., i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at ved beregningen af rabatten kan et månedskort betragtes som et abonnementskort på 30 dage.

Bestemmelsen har ikke et selvstændigt indhold, da rabatten ikke længere gives på baggrund af månedskort. Det foreslås derfor, at bestemmelsen i lovens § 7, *stk. 1, 2. pkt.*, ophæves.

Til nr. 6

Efter § 8, stk. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., kan ministeriet eller anden statslig myndighed i særlige tilfælde godkende, at rabatbeløbet skal udbetales kontant for abonnementskort, der tidligere er købt uden rabat. Rabatten kan dog ikke udbetales kontant, hvis den uddannelsessøgende eller deltageren har undladt at søge om befordringsrabat i tide. Undervisningsministeren kan efter § 8, stk. 2, fastsætte nærmere regler om kontantudbetaling af rabatbeløb.

Bestemmelserne om kontantudbetaling af rabatbeløb indebærer, at befordringsrabatten i særlige tilfælde kan udbetales kontant til uddannelsessøgende og deltagere, hvis de har været nødsaget til at købe et abonnementskort til fuld pris.

Det følger af § 9, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1632 af 14. december 2015, om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at der ikke kan gives kontantrabat, hvis den uddannelsessøgende eller deltageren har undladt at søge i tide, hvilket efter administrativ praksis vil sige mindst 14 dage før, de har brug for abonnementskortet med rabat. Der gives således alene kontantrabat til uddannelsessøgende og deltagere, der har søgt i tide, men hvor det på grund af særlige forhold ikke har været muligt at behandle ansøgningen, typisk af teknisk karakter. Det er styrelsen, der træffer afgørelse om retten til kontantrabat, og rabatten udbetales af de befordringsansvarlige.

Det har hidtil alene været muligt at udbetale rabatbeløb kontant for abonnementskort, der er købt til fuld pris. Dette skyldes ikke blot, at befordringsrabortordningen er knyttet til abonnementskortet, men også at andre former for rejsehjemmel ikke har været personlige. Det har derfor ikke været muligt at knytte rejseaktiviteten til den uddannelsessøgende eller deltageren. Med indførelsen af andre personlige rejsehjemler, f.eks. det personlige rejsekort, er det nu muligt at foretage en sådan kobling.

På den baggrund foreslås det at ændre lovens § 8, *stk. 1*, så ministeriet eller anden statslig myndighed i særlige tilfælde kan godkende, at rabatbeløbet skal udbetales kontant for personlige periodekort eller anden personlig rejsehjemmel, der tidligere er købt uden rabat.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 7

Efter § 9, stk. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. kan der til særlige grupper, jf. stk. 2 og 3, der har ret til rabat efter § 2, gives godtgørelse til befordring efter en kilometersats. Uddannelsesstedet kan i ganske særlige tilfælde godkende, at uddannelsessøgende og deltagere, der har ret til rabat efter § 2, helt eller delvis benytter andre befordringsmidler end offentlige befordringsmidler, jf. § 9, stk. 3.

Uddannelsesstedet træffer afgørelse om antallet af kilometer, der kan gives godtgørelse for, mellem uddannelsesstedet og den uddannelsessøgendes eller deltagerens bopæl, jf. lovens § 9, stk. 4.

Det fremgår af lovens § 9, stk. 1, 2. pkt., at godtgørelse ikke gives i perioder, hvor den uddannelsessøgende gennemgår uddannelse eller deltager i undervisningsforløb, der er tilrettelagt som fjernundervisning.

Der er ikke defineret en geografisk afgrænsning af ordningen om godtgørelse efter en kilometersats ud over, at der skal være tale om befordring mellem bopæl og uddannelsessted.

Dette står i modsætning til befordringsrabatordningen, hvor der med hjemmel i § 2, stk. 3, er fastsat regler i bekendtgørelse nr. 1632 af 14. december 2015 om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. om, i hvilket omfang der kan gives rabat til befordring til og fra udlandet. Reglerne herom er beskrevet i bekendtgørelsens § 7, hvoraf det bl.a. fremgår, at de befordringsansvarlige yder rabat på abonnementskort til befordring over den danske grænse til og fra EU- og EØS-landene på samme måde, som de yder rabat på befordring inden for landets grænser.

Med den foreslåede ændring af § 9, stk. 1, 1. pkt., i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. foreslås det som led i måltretningen af ordningen, at godtgørelse efter en kilometersats gives til daglig befordring i Danmark.

Daglig befordring indebærer, at de uddannelsessøgende har befordring med en sådan hyppighed og regelmæssighed, at befordringen mellem bopæl og uddannelsessted ikke får karakter af at være lejlighedsvis eller en særlig begivenhed.

Forslaget skal ses i sammenhæng med dette lovforslags § 2, nr. 10, hvor det foreslås, at undervisningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om, hvornår der er tale om daglig befordring.

Det foreslås endvidere, at der skal være tale om daglig befordring i Danmark. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 11, hvor det foreslås, at undervisningsministerens bemyndigelse udvides til at kunne fastsætte nærmere regler om godtgørelse for befordring til og fra udlandet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 8

Efter § 9, stk. 1, 2. og 3. pkt., i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. gives godtgørelse ikke i perioder, hvor den uddannelsessøgende gennemgår uddannelse eller deltager i undervisningsforløb, der er tilrettelagt som fjernundervisning.

Med den i lovforslagets § 2, nr. 10, foreslåede ændring af lovens § 9, stk. 5, der bliver stk. 6, foreslås der indsat en hjemmel til at fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring.

Det er hensigten, at denne bemyndigelse skal kunne anvendes til at fastsætte regler om, at der ikke gives godtgørelse til uddannelse tilrettelagt som fjernundervisning. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

På den baggrund foreslås § 9, stk. 1, 2. og 3. pkt., i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., ophævet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 9

Efter § 9, stk. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. kan der til særlige grupper, jf. stk. 2 og 3, der har ret til rabat efter § 2, gives godtgørelse til befordring efter en kilometersats. Uddannelsesstedet kan i ganske særlige tilfælde godkende, at uddannelsessøgende og deltagere, der har ret til rabat efter § 2, helt eller delvis benytter andre befordringsmidler end offentlige befordringsmidler, jf. § 9, stk. 3.

Uddannelsesstedet træffer afgørelse om antallet af kilometer, der kan gives godtgørelse for, mellem uddannelsesstedet og den uddannelsessøgendes eller deltagerens bopæl, jf. § 9, stk. 4.

Befordringsgodtgørelse efter en kilometersats beregnes og udbetales på månedsbasis på grundlag af antallet af kilometer mellem den uddannelsessøgendes og deltagerens bopæl og uddannelsesstedet, uanset omfanget af undervisningsaktiviteter i den pågældende måned. De nærmere regler herom fremgår af § 14 og § 15 i bekendtgørelse nr. 1632 af 14. december 2015 om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Med forslaget indsættes et nyt § 9, stk. 5, hvorefter godtgørelse efter stk. 1-3 gives for dage, hvor den uddannelsessøgende eller deltageren har haft befordring mellem sit uddannelsessted og sin bopæl. Den uddannelsessøgende eller deltageren skal indberette antallet af dage med befordring. Oplysningerne vil skulle gives på tro og love.

Det bemærkes, at godtgørelsen med forslaget ikke vil være begrænset til dage med planlagt undervisning. Der vil således også fremover kunne gives godtgørelse for dage, hvor der ikke er planlagt skemalet undervisning, men hvor den uddannelsessøgende tager til uddannelsesstedet med henblik på f.eks. gruppearbejde, brug af udstyr, litteratursøgning m.v. Det afgørende vil være, at den uddannelsessøgende har haft befordring mellem bopæl og uddannelsessted. Det er dog hensigten, at der højst skal kunne indberettes og gives godtgørelse efter en kilometersats til 5 dage med befordring pr. uge. Det er forventningen, at det elektroniske selvbetjeningssystem mitUngdomskort vil blive anvendt til at administrere – herunder registrere dage med befordring.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 10

Det følger af § 9, stk. 5, der bliver stk. 6, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om retten til befordringsgodtgørelse, befordringsgodtgørelsens beregning, en øvre grænse for befordringsgodtgørelsen, udbetaling, kilometersatsens størrelse og årlige regulering.

Med forslaget udvides bemyndigelsen i lovens § 9, stk. 5, der bliver stk. 6, så undervisningsministeren fremover vil kunne fastsætte nærmere regler om, hvornår der er tale om daglig befordring. Bemyndigelsen ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter det foreslås fastsat, at godtgørelsen gives til daglig befordring, hvilket indebærer, at de uddannelsessøgende har befordring med en sådan hyppighed og regelmæssighed, at befordringen mellem bopæl og uddannelsessted ikke får karakter af at være lejlighedsvis eller en særlig begivenhed.

Det er hensigten, at der med den foreslåede bemyndigelse skal kunne fastsættes regler, der gør det muligt at give afslag på ansøgninger om godtgørelse efter en kilometersats til befordring over afstande, der er så lange og/eller tidskrævende, at de ikke kan forventes gennemført med den forudsatte hyppighed og regelmæssighed. Det er hensigten at fastsætte regler, der tager udgangspunkt i objektive kriterier om afstand eller tid. Det kunne eksempelvis være befordring på over 3-4 timer hver vej.

Det er i den forbindelse endvidere hensigten, at der med bemyndigelsen skal kunne fastsættes regler, der giver mulighed for dispensation. Det vil sige, at uddannelsessøgende og deltagere, der falder uden for de kriterier, der fastsættes, efter en konkret vurdering vil kunne blive omfattet af ordningen.

Uddannelsesstedet træffer som hidtil afgørelse om retten til godtgørelse efter en kilometersats, jf. § 9, stk. 3, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., og det er hensigten, at uddannelsesstedet herunder skal træffe afgørelse om dispensation.

Uddannelsesstedets afgørelser vil som hidtil ikke kunne indbringes for en anden administrativ myndighed, jf. § 16, stk. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om, at der ikke kan gives godtgørelse efter en kilometersats, hvis uddannelsen er tilrettelagt som fjernundervisning. Dette følger af gældende ret, jf. lovens § 9, stk. 1, 2. og 3. pkt., men vil fremover blive reguleret på bekendtgørelsesniveau.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 11

Det følger af § 9, stk. 5, der bliver stk. 6, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om retten til befordringsgodtgørelse, befordringsgodtgørelsens beregning, en øvre grænse for befordringsgodtgørelsen, udbetaling, kilometersatsens størrelse og årlige regulering.

Det fremgår af lovens § 11, stk. 1, hvilke befordringsansvarlige det påhviler at yde rabat efter kapitel 2 og 3. Efter lovens § 11, stk. 5, kan befordringsansvarlige i EU- og EØS-landene efter regler fastsat af undervisningsministeren yde rabat på samme vilkår som de befordringsansvarlige, der er nævnt i stk. 1. Befordringsrabat gives på den baggrund alene til offentlig befordring med bus, tog eller metro i Danmark eller hen over den danske grænse, inden for de takstzoner, hvortil de befordringsansvarlige udbyder abonnementskort. For så vidt angår godtgørelse efter en kilometersats er der ingen tilsvarende direkte eller indirekte geografisk afgrænsning.

Med lovforslagets § 2, nr. 7, foreslås det, at godtgørelse gives til befordring i Danmark.

Med forslagets § 2, nr. 11, foreslås det dog at udvide bemyndigelsen i lovens § 9, stk. 5, der bliver stk. 6, så undervisningsministeren fremover vil kunne fastsætte regler om godtgørelse for befordring til og fra udlandet. For så vidt angår befordringsrabatordningen fremgår en tilsvarende bemyndigelse af § 2, stk. 3, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Det er hensigten, at bemyndigelsen skal kunne anvendes til at fastsætte regler om, at godtgørelse efter en kilometersats kan gives til befordring hen over den danske grænse til et EU-land eller EØS-land, inden for geografiske rammer, der er tilsvarende dem, der de facto gælder for så vidt angår befordringsrabatordningen, hvilket i realiteten alene er relevant i forhold til rejser i den dansk/tyske og dansk/svenske grænseregion.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 12

Lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. indeholder ikke hjemmel til at træffe afgørelse om tilbagebetaling af godtgørelse efter en kilometersats efter § 9.

Med lovforslaget foreslås der indsat en ny § 9 b i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Med det foreslåede *stk. 1* træffer ministeriet eller anden statslig myndighed afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter § 9, hvis betingelserne for udbetaling af godtgørelse ikke er opfyldt. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis den uddannelsessøgende har undladt at gøre opmærksom på forhold, som har betydning for retten til eller beregningen af godtgørelse, f.eks. i forbindelse med afbrud af uddannelse eller flytning af bopælsadresse eller uddannelsessted.

Det vil fortsat være uddannelsesstedet, der træffer afgørelse om, at uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. har ret til godtgørelse. Det er dog de centrale myndigheder, der har bedst mulighed for at

føre kontrol med ordningen, hvorfor det med forslaget er ministeriet eller anden statslig myndighed, der skal træffe afgørelse om tilbagebetaling.

Det bemærkes, at undervisningsministeren i medfør af § 1, stk. 1, i bekendtgørelse om delegation af undervisningsministerens beføjelser i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. og i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. bekendtgørelse nr. 809 af 23. juni 2017, har delegeret de beføjelser, herunder til udstedelse af administrative retsfor skrifter, der er tillagt undervisningsministeren efter lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte.

Med det foreslåede *stk. 2* bemyndiges undervisningsministeren til at fastsætte nærmere regler om tilbagebetalingen, herunder om at beløb, der skal tilbagebetales, forrentes med den aktuelt gældende morarente efter renteloven, fra hvilket tidspunkt beløbet skal forrentes, og hvem renten skal tilfalde.

Det er hensigten, at der vil blive fastsat regler svarende til de regler, der er fastsat på SU-området.

Det er således hensigten, at der bl.a. vil kunne fastsættes regler om, hvornår beløbene skal betales tilbage, fastsættelse af tilbagebetalingsperioder og om opsigelse til skadesløs betaling, hvis debitor ikke overholder vilkårene for tilbagebetalingen.

Med lovforslaget foreslås der endvidere indsat en ny § 9 c., Med det foreslåede *stk. 1, 1. pkt.*, træffer Udbetaling Danmark afgørelse om og varetager administrationen af opkrævningen af ministeriets eller anden statslig myndigheds krav efter § 9 b, stk. 1.

Udbetaling Danmark vil i forbindelse med administrationen af krav om tilbagebetaling af godtgørelse – på tilsvarende vis som det er tilfældet i forbindelse med administrationen af SU-krav – kunne træffe afgørelse om f.eks. fastsættelse af tilbagebetalingsperioden, forlængelse af den fastsatte tilbagebetalingsperiode og lempelse i vilkårene for tilbagebetalingen m.v.

Det bemærkes, at Udbetaling Danmark alene overtager administrationen af de nævnte opgaver. Ejerskabet til styrelsens fordringer og øvrige rettigheder overgår ikke til Udbetaling Danmark. Udbetaling Danmarks kompetencer til at varetage administrationen vil således følge af lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Med forslaget til *stk. 1, 2. pkt.*, foreslås det, at staten afholder udgifter til administrationen gennem betaling af et administrationsbidrag efter § 25 i lov om Udbetaling Danmark. Efter § 25 i lov om Udbetaling Danmark dækker staten udgifterne til Udbetaling Danmarks opgaver på sagsområder, der overføres fra staten, gennem indbetaling af administrationsbidrag til Udbetaling Danmark. Bidragene skal kunne afholdes inden for bevillingen til opgaven på finansloven for det år, som bidragene skal dække. Bestyrelsen for Udbetaling Danmark fastsætter størrelsen af bidragene. I bidragene indgår Udbetaling Danmarks øvrige omkostninger, der er et led i driften af Udbetaling Danmark, f.eks. bestyrelsesshonorarer, revisionshonorarer, porto og eventuelle over- eller underskud fra tidligere år.

Udbetaling Danmarks administration i medfør af lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. er en ny opgave og vil således ikke uden udtrykkelig henvisning til § 25 i lov om Udbetaling Danmark blive omfattet af bestemmelsen om statslige administrationsbidrag.

Med det foreslåede *stk. 2* kan undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om Udbetaling Danmarks administration efter stk. 1. Det er hensigten, at der vil kunne fastsættes regler, svarende til de gældende regler om administrationen af SU-tilbagebetalingskrav. Der vil bl.a. kunne fastsættes regler om, at Udbetaling Danmark stiller et elektronisk selvbetjeningssystem til rådighed for opkrævning af krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt godtgørelse. Der vil formentlig være tale om samme system, som anvendes ved opkrævning af krav om tilbagebetaling af for meget modtaget SU.

Det er hensigten, at Udbetaling Danmarks administration af ordningen skal finansieres på samme måde som på SU-området. Dette indebærer, at debitor vil blive opkrævet et administrationsgebyr, jf.

bekendtgørelse nr. 1182 af 26. september 2016 om gebyrer for ekspedition af Udbetaling Danmarks opgaver i forbindelse med opkrævning og tilbagebetaling af statens uddannelsesstøtte.

På den baggrund foreslås det med *stk. 3*, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyrer i forbindelse med opkrævningen af krav om tilbagebetaling af godtgørelse efter § 9 b. Gebyrerne vil på baggrund af indstilling fra Udbetaling Danmarks bestyrelse blive fastsat i overensstemmelse med de regler, der i øvrigt gælder for fastsættelse af gebyrer i staten.

Endelig foreslås det med *stk. 4, 1. pkt.*, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om elektronisk kommunikation mellem den uddannelsessøgende og deltageren eller debitor og Udbetaling Danmark, herunder om anvendelse af digital signatur eller anden sikker identifikation.

Med forslaget vil undervisningsministeren efter forhandling med ressortministeren kunne fastsætte regler i en bekendtgørelse om elektronisk kommunikation, svarende til reglerne på SU-området.

Hermed kan det fastsættes, at Udbetaling Danmark stiller et elektronisk selvbetjeningssystem til rådighed for tilbagebetaling af for meget udbetalt godtgørelse. For at få adgang til Udbetaling Danmarks selvbetjeningssystemer skal den uddannelsessøgende være i besiddelse af den form for digital signatur eller anden sikker personidentifikation, der efter Udbetaling Danmarks bestemmelse giver adgang til Udbetaling Danmarks selvbetjeningssystemer. Udbetaling Danmark sender afgørelser og meddelelser til debtors digitale postkasse i Offentlig Digital Post. Med det foreslåede *stk. 4, 2. pkt.*, vil undervisningsministeren også kunne fastsætte regler om undtagelse fra kravet om elektronisk kommunikation. Der vil herunder kunne fastsættes regler om, at Udbetaling Danmark kan bestemme, at visse afgørelser og meddelelser sendes i papirform, og at visse uddannelsessøgende kan modtage afgørelser og meddelelser i papirform.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 13

Det fremgår af § 14, nr. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at undervisningsministeren kan fastsætte regler om indhold og udformning af ansøgninger og om, hvornår den uddannelsessøgende eller deltageren skal søge.

Med lovforslagets § 2, nr. 9, der indsætter et nyt § 9, stk. 5, foreslås det, at godtgørelse efter stk. 1-3 gives for dage, hvor den uddannelsessøgende eller deltageren har haft befordring mellem sit uddannelsessted og sin bopæl. Den uddannelsessøgende eller deltageren skal indberette antallet af dage med befordring.

Der foreslås derfor en udvidelse af bemyndigelsen i lovens § 14, nr. 1, således at undervisningsministeren kan fastsætte regler om, hvornår den uddannelsessøgende eller deltageren skal søge og indberette dage med befordring efter § 9, stk. 5. Det er forventningen, at der bl.a. vil blive fastsat regler om, at det elektroniske selvbetjeningssystem mitUngdomskort vil blive anvendt til at administrere og registrere dage med befordring.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 14

Det følger af § 14, nr. 2, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at ansøgning om ret til rabat eller godtgørelse skal ske i elektronisk form, herunder om anvendelse af digital signatur eller anden sikker personidentifikation. Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at visse uddannelsessøgende og deltagere og visse typer af sager kan undtages fra bestemmelsens 1. pkt.

Det er fastsat i § 2 i bekendtgørelse nr. 1632 af 14. december 2015 om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at uddannelsessøgende og deltagere skal anvende styrelsens og de befordringsansvarliges fælles elektroniske selvbetjeningssystem ved ansøgning om befordringsrabat (mi-

tUngdomskort). Uddannelsessøgende og deltagere, der er afskåret fra at søge om befodringsrabat elektronisk, kan få bistand af uddannelsesstedet i forbindelse med ansøgning. Det udledes af bekendtgørelsens § 12, at mitUngdomskort ikke anvendes ved ansøgning om godtgørelse efter en kilometersats. Den uddannelsessøgende eller deltageren skal i stedet aflevere en ansøgning i papirform på uddannelsesstedet og skal inden 2 måneder efter hvert kvartal aflevere en blanket om udbetaling af godtgørelse for det pågældende kvartal på uddannelsesstedet. Retten til godtgørelse efter en kilometersats bortfalder, hvis den uddannelsessøgende eller deltageren ikke overholder tidsfristen.

Med lovforslagets § 2, nr. 9, foreslås det, at godtgørelse efter en kilometersats gives for dage, hvor den uddannelsessøgende eller deltageren har haft befodrning mellem sit uddannelsessted og bopæl, og den uddannelsessøgende eller deltageren skal indberette antallet af dage med befodrning.

På den baggrund foreslås det at udvide bemyndigelsen i lovens § 14, nr. 2, så undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at ansøgning om godtgørelse og indberetning af dage, hvor den uddannelsessøgende eller deltageren har haft befodrning efter § 9, stk. 5, skal ske i elektronisk form. Det er forventningen, at det elektroniske selvbetjeningssystem mitUngdomskort vil blive anvendt til at administrere dage med befodrning. Systemet tilgås via NemId, og udbetaling af godtgørelse efter en kilometersats sker til den uddannelsessøgendes eller deltagerens Nemkonto.

Nr. 15

Det fremgår af § 16, stk. 2, i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at afgørelser, som ministeriet eller anden statslig myndighed træffer efter denne lov, ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed.

Som en konsekvens af, at der med lovforslagets § 2, nr. 16, foreslås indsat to nye stykker om adgang til at klage til Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger over krav om tilbagebetaling af godtgørelse, foreslås det, at der i § 16, stk. 2, indsættes en henvisning til § 16, stk. 3 og 4, som indføres ved lovforslagets § 2, nr. 16.

Til nr. 16

Det foreslås med lovforslagets § 2, nr. 12, at ministeriet eller anden statslig myndighed træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter § 9, hvis betingelserne for udbetaling af godtgørelse ikke er opfyldt. Det foreslås endvidere, at Udbetaling Danmark træffer afgørelse om og varetager administrationen af opkrævningen af ministeriet eller anden statslig myndigheds krav om tilbagebetaling af godtgørelse efter § 9 b, stk. 1.

Det følger af § 1, stk. 1, i lov nr. 269 af 19. marts 2013, om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, at Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger er klageinstans for administrative afgørelser inden for statens uddannelsesstøtteordninger, i det omfang det er fastsat ved lov.

Det fremgår af bemærkningerne til lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, at nævnet har opgaver som klageinstans for visse afgørelser, som træffes af Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte og Statens Administration efter lov om statens uddannelsesstøtte, af Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte, samt af Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen efter lov om specialpædagogisk støtte ved videregående uddannelser, lov om institutioner for almen gymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, lov om friskoler og private grundskoler m.v., lov om private gymnasieskoler, studenterkurser og kurser til højere forberedelseseksamen (hf-kurser) og lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler), jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 90, som fremsat, side 7.

Med lovforslaget indsættes et nyt § 16, stk. 3 og 4. Med det foreslåede *stk. 3* kan de afgørelser, som ministeriet eller anden statslig myndighed træffer efter § 9 b, stk. 1, indbringes for Ankenævnet

for Statens Uddannelsesstøtteordninger efter reglerne i lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger af den, som afgørelsen vedrører. Klagen skal indbringes inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Med det foreslåede *stk. 4* kan de afgørelser, som Udbetaling Danmark træffer efter § 9 c, stk. 1, indbringes for Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger efter reglerne i lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger af den, som afgørelsen vedrører. Klagen skal indbringes inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Med lovforslaget udvides Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordningers kompetence til også at omfatte visse afgørelser efter lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Med den foreslåede klageadgang til ankenævnet sikres den uddannelsessøgende eller deltageren muligheden for at få prøvet afgørelser i relation til tilbagebetalingen i to instanser.

Til § 3

Til nr. 1

I § 1, stk. 1, og § 1 a og b i lov om Udbetaling Danmark oplistes en række love, som Udbetaling Danmark varetager opgaver efter. Når en lov indsættes i §§ 1 a og 1 b i lov om Udbetaling Danmark betyder det, at lovgivningen er omfattet af rammebetingelserne, der regulerer opgaverne, som tidligere blev overført fra Statens Administration. Der henvises til bemærkningerne til lov nr. 628 af 8. juni 2016, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 151, som fremsat, side 90-96.

Udbetaling Danmark administrerer efter gældende regler krav om tilbagebetaling af for meget modtaget SU efter lov om Udbetaling Danmark og SU-loven. Da administrationen af krav om tilbagebetaling af godtgørelse efter en kilometersats i overvejende grad svarer til tilbagebetaling af for meget modtaget SU, foreslås det, at den nye opgave administreres af Udbetaling Danmark efter de samme regler som krav om tilbagebetaling af for meget modtaget SU.

Med forslagens § 1, nr. 13, og § 2, nr. 12, vil Udbetaling Danmark træffe afgørelse om og varetage administrationen af opkrævningen af krav om tilbagebetaling af godtgørelse. Med forslagens § 3, nr. 1, foreslås lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser placeret som *nr. 35* i § 1 a, stk. 1, i lov om Udbetaling Danmark og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. foreslås placeret som *nr. 36* i § 1, stk. 1, i lov om Udbetaling Danmark.

Det betyder, at Udbetaling Danmarks administration af opkrævningen af de tilbagebetalingskrav, som styrelsen træffer om tilbagebetaling af godtgørelse efter en kilometersats, vil blive omfattet af de gældende bestemmelser i lov om Udbetaling Danmark, som fastlægger de overordnede rammer for Udbetaling Danmarks administration og sagsbehandling, herunder de bestemmelser, som administrationsområder, der er nævnt i §§ 1 a og 1 b, er omfattet af.

Udbetaling Danmarks kompetence til at varetage administrationen vil fremgå af ændringer til lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 2

Styrelsen for Videregående Uddannelser blev nedlagt den 31. december 2016. Der blev i stedet pr. 1. januar 2017 etableret to nye styrelser; Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte og Styrelsen for Forskning og Uddannelse.

Uddannelses- og forskningsministeren har ved cirkulære nr. 10245 af 15. december 2017 tillagt Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte en række beføjelser til at varetage opgaver på det institutio-

nelle område og uddannelsesstøtteområdet. Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte er herunder tillagt beføjelsen til at varetage de opgaver, som følger af lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, jf. cirkulærets § 1, nr. 16. Det følger endvidere af cirkulærets § 1, stk. 5, at den nærmere afgrænsning af Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøttes opgaver fremgår af delegationsbekendtgørelser og -cirkulærer samt af konkrete delegationer til styrelsen.

Med de foreslåede ændringer i § 12 b, stk. 1, og § 12 d, stk. 1, ændres Styrelsen for Videregående Uddannelser derfor til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte.

Til § 4

Det foreslås med bestemmelsen i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Det foreslås med bestemmelsen i stk. 2, at loven ikke finder anvendelse på ansøgninger om befordringsrabat, herunder ansøgninger om kontant udbetaling af rabatten, der er indgivet før lovens ikrafttræden den 1. juli 2019. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Det foreslås med bestemmelsen i stk. 3, at for studerende, som har modtaget afgørelse om ret til befordringsrabat efter de hidtil gældende regler i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, har lovens § 1, nr. 4, virkning, når de første gang efter lovens ikrafttræden skal købe et personligt periodekort.

Konkret betyder regelændringen, at studerende, som har modtaget afgørelse om ret til befordringsrabat i medfør af de gældende regler i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, ikke vil kunne købe personlige periodekort med rabat til perioder med lønnet praktik fra 1. juli 2019.

Det foreslås med bestemmelsen i stk. 4, at afgørelser om retten til godtgørelse efter en kilometersats, der er truffet efter de hidtil gældende regler i § 4 a i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 9 i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., bortfalder med virkning fra den 1. juli 2019. Forslaget indebærer dermed, at studerende, uddannelsessøgende og deltagere, der modtager godtgørelse efter de gældende regler, vil skulle søge om godtgørelse på ny fra den 1. juli 2019. Der vil forud for den 1. juli 2019 blive informeret om de nye regler dels via hjemmesiden www.ungdomskort.dk og dels med brev i e-boks.

Det foreslås med bestemmelsen i stk. 5, at regler udstedt i medfør af § 3, stk. 5, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, der med forslaget bliver § 3, stk. 4, fortsat skal have gyldighed efter lovens ikrafttræden.

Det foreslås med bestemmelsen i stk. 6, at regler udstedt i medfør af § 9, stk. 5, lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., der med forslaget bliver § 9, stk. 6, fortsat skal have gyldighed efter lovens ikrafttræden.

Til § 5

Loven finder ikke anvendelse for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

Uddannelses- og Forskningsministeriet

§ 1

I lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1036 af 30. august 2017, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »abonnementskort« til: »personlige periodekort«.

2. I § 1, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »abonnementskort til«: »daglig«.

3. I § 1, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »regler om,«: »hvornår der er tale om daglig befordring, og«.

4. I § 1 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Retten til rabat gælder ikke, når den studerende er i lønnet praktik.«

5. I § 2, stk. 1, ændres »Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte« til: »Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte«.

6. I § 3, stk. 1, ændres »abonnementskortet« til: »det personlige periodekort«.

§ 1. Studerende ved videregående uddannelser har efter ansøgning ret til rabat ved køb af abonnementskort til befordring med bus, tog og metro i den offentlige servicetrafik. Uddannelses- og forskningsministeren kan bestemme, at anden kollektiv persontrafik er omfattet af 1. pkt. Uddannelses- og forskningsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at 1. pkt. gælder for befordring til og fra udlandet.

Stk. 2-4. ---

§ 2. Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte (styrelsen) træffer afgørelse om, hvilke studerende der har ret til rabat efter § 1.

Stk. 2. ---

§ 3. Rabat efter § 1 gives til den billigste daglige befordring mellem bopæl og uddannelsessted med fradrag af et egenbetalingsbeløb på 18,37 kr. (2010-niveau) for hver dag, abonnementskortet er gyldigt, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Ved beregningen af rabatten efter stk. 1 og 2 betragtes et månedskort som et abonnementskort på 30 dage.

Stk. 4. Revisoren for en transportansvarlig efter stk. 1 attesterer, at rabatten er ydet i overensstemmelse med § 3, stk. 1-3, og at rabatbeløbet i øvrigt er opgjort korrekt.

Stk. 5. ---

§ 4 a. Uddannelsesstedet kan efter ansøgning i ganske særlige tilfælde træffe afgørelse om, at studerende, der har ret til rabat efter § 1, gives godtgørelse til befordring med andre befordringsmidler end offentlige befordringsmidler efter en kilometersats, jf. dog stk. 2. Uddannelsesstedet træffer herunder afgørelse om antallet af kilometer, der kan gives godtgørelse for, mellem uddannelsesstedet og den studerendes bopæl.

Stk. 2. Godtgørelse efter stk. 1 gives ikke i perioder, hvor den studerende er indskrevet på og gennemgår uddannelse, der er tilrettelagt som fjernundervisning. Ved fjernundervisning forstås undervisning, hvor mindre end 50 pct. af undervisningen er tilrettelagt som tilstedeværelsesundervisning.

Stk. 3. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om uddannelsesstedernes administration og om retten til godtgørelse efter stk. 1, herunder godtgørelsens beregning, sats og årlige regulering, øvre grænse for godtgørelsen og udbetaling.

7. § 3, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

8. I § 4, stk. 4, ændres »1-3« til: »1 og 2«.

9. I § 4 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »befordring« til: »daglig befordring i Danmark«.

10. § 4 a, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Godtgørelse efter stk. 1 gives for dage, hvor den studerende har haft befordring mellem sit uddannelsessted og sin bopæl. Den studerende skal indberette antallet af dage med befordring.«

11. I § 4 a, stk. 3, indsættes efter »beregning,« : »hvornår der er tale om daglig befordring,«.

12. I § 4 a, stk. 3, indsættes efter »udbetaling,« : »samt om godtgørelse for befordring til og fra udlandet«.

13. Efter § 4 a indsættes:

»§ 4 b. Styrelsen træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter § 4 a, hvis betingelserne for udbetaling af godtgørelse ikke er opfyldt.

Stk. 2. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om tilbagebetaling, herunder om at beløb, der skal tilbagebetales, forrentes med den aktuelt gældende morarente efter renteloven, fra hvilket tidspunkt beløbet skal forrentes, og hvem renten skal tilfalde.

§ 4 c. Udbetaling Danmark træffer afgørelse om og varetager administrationen af opkrævningen af styrelsens krav efter § 4 b, stk. 1. Staten afholder udgifter til administrationen gennem betaling af et administrationsbidrag efter § 25 i lov om Udbetaling Danmark.

Stk. 2. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om Udbetaling Danmarks administration efter stk. 1.

Stk. 3. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyrer i forbindelse med opkrævningen af krav om tilbagebetaling af godtgørelse efter § 4 b.

Stk. 4. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om elektronisk kommunikation mellem den studerende eller debitor og Udbetaling Danmark, herunder om anvendelse af digital signatur eller anden sikker identifikation. Uddannelses- og forskningsministeren kan også fastsætte regler om undtagelse fra kravet om elektronisk kommunikation.«

§ 5. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om:

1) Indhold og udformning af ansøgninger om rabat efter § 1 og godtgørelse efter § 4 a og, om hvornår den studerende skal søge.

2) At ansøgning om ret til rabat eller godtgørelse skal ske i elektronisk form, herunder om anvendelse af digital signatur eller anden sikker personidentifikation. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan endvidere fastsætte regler om, at visse studerende og visse typer af sager kan undtages fra kravet i 1. pkt.

3) ---

4) At rabatbeløb efter § 3, stk. 1-3, jf. § 1, i særlige tilfælde af den transportansvarlige skal udbetales kontant til studerende, der har ret til rabat, når de tidligere har købt abonnementskort uden rabat, idet rabatten dog ikke kan udbetales kontant, hvis den studerende har undladt at søge i tide.

5) ---

14. I § 5, nr. 1, indsættes efter »søge«: »og indberette dage med befordring efter § 4 a, stk. 2«.

15. I § 5, nr. 2, 1. pkt., indsættes efter »godtgørelse«: »og indberetning af dage, hvor den studerende har haft befordring efter 4 a, stk. 2,«.

16. I § 5, nr. 4, ændres »1-3« til: »1 og 2«.

17. I § 5, nr. 4, indsættes efter »abonnementskort«: »eller anden personlig rejsehjemmel«.

§ 5 a. Styrelsen kan hos uddannelsesstederne indhente oplysninger om indskrivning m.v., der er nødvendige for at træffe afgørelse om ret til rabat, herunder indskrivningsoplysninger om studerende, der er indskrevet på en støtteberettigende uddannelse, men som ikke har søgt befordringsrabat. Oplysningerne skal gives i en form, der er egnet til elektronisk databehandling.

Stk. 2 og 3. ---

§ 6. Uddannelsesstedets afgørelse efter § 4 a, stk. 1, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. ---

18. I § 5 a, indsættes som *stk. 4* og *5*:

»*Stk. 4.* Uddannelsesstedet bistår styrelsen ved afgørelse om tildeling af rabat og afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse.

Stk. 5. Styrelsen fører tilsyn med uddannelsesstedernes administration. Styrelsen kan kræve alle oplysninger, der er nødvendige til varetagelse af tilsynet.«

19. I § 6 indsættes som *stk. 3* og *4*:

»*Stk. 3.* Styrelsens afgørelser efter § 4 b, stk. 1, kan indbringes for Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger efter reglerne i lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger af den, som afgørelsen vedrører. Klagen skal indbringes inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 4. Udbetaling Danmarks afgørelser efter § 4 c, stk. 1, kan indbringes for Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger efter reglerne i lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger af den, som afgørelsen vedrører. Klagen skal indbringes inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.«

Undervisningsministeriet

§ 2

I lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 437 af 8. maj 2017, som ændret ved § 4 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »abonnementskort« til: »personlige periodekort«.

2. I § 2, *stk. 1*, indsættes efter »abonnementskort til«: »daglig«.

§ 2. Uddannelsessøgende og deltagere har efter ansøgning ret til rabat ved køb af abonnementskort til befordring med bus, tog og metro i den offentlige servicetrafik, når de gennemgår uddannelse eller deltager i undervisningsforløb i medfør af

1) lov om de gymnasiale uddannelser,

- 2) lov om erhvervsuddannelser,
- 3) lov om erhvervsgrunduddannelse m.v.,
- 4) lov om fodterapeuter,
- 5) lov om produktionsskoler,

6) lov om almen voksenuddannelse og om anerkendelse af realkompetence i forhold til fag i almen voksenuddannelse, i uddannelsen til hf-eksamen og i uddannelsen til almen studentereksamen (avu-loven),

7) lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne eller

8) lov om kombineret ungdomsuddannelse.

Stk. 2 og 3. ---

§ 7. Den uddannelsessøgende og deltageren skal selv betale et egenbetalingsbeløb på 18,37 kr. (2010-niveau) for hver dag, abonnementskortet er gyldigt. Ved beregningen af rabatten kan et månedskort betragtes som et abonnementskort på 30 dage.

Stk. 2. ---

§ 8. Ministeriet eller anden statslig myndighed kan i særlige tilfælde godkende, at rabatbeløbet skal udbetales kontant for abonnementskort, der tidligere er købt uden rabat. Rabatten kan dog ikke udbetales kontant, hvis den uddannelsessøgende eller deltageren har undladt at søge om befodringsrabat i tide.

Stk. 2. ---

§ 9. Der kan til særlige grupper, jf. stk. 2 og 3, der har ret til rabat efter § 2, gives godtgørelse til befodrning efter en kilometer-sats. Godtgørelse gives dog ikke i perioder, hvor den uddannelsessøgende gennemgår uddannelse eller deltager i undervisningsforløb, der er tilrettelagt som fjernundervisning. Ved fjernundervisning forstås undervisning, hvor mindre end 50 pct. af undervisningen er tilrettelagt som tilstedeværelsesundervisning.

Stk. 2-4. ---

3. I § 2 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befodrning, jf. stk. 1.«

4. I § 7, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »abonnementskortet« til: »det personlige periodekort«.

5. § 7, *stk. 1, 2. pkt.*, ophæves.

6. I § 8, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »abonnementskort«: »eller anden personlig rejsehjemmel«.

7. I § 9, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »befodrning« til: »daglig befodrning i Danmark«.

8. § 9, stk. 1, 2. og 3. pkt., ophæves.

9. I § 9 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Godtgørelse efter stk. 1-3 gives for dage, hvor den uddannelsessøgende eller deltageren har haft befordring mellem sit uddannelsessted og sin bopæl. Den uddannelsessøgende eller deltageren skal indberette antallet af dage med befordring.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

10. I § 9, stk. 5, der bliver stk. 6, indsættes efter »befordringsgodtgørelse,«: »hvornår der er tale om daglig befordring,«.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om retten til befordringsgodtgørelse, befordringsgodtgørelsens beregning, en øvre grænse for befordringsgodtgørelsen, udbetaling, kilometersatsens størrelse og årlige regulering.

11. I § 9, stk. 5, der bliver stk. 6, indsættes efter »regulering«: »samt om godtgørelse for befordring til og fra udlandet«.

12. Efter § 9 a indsættes:

»§ 9 b. Ministeriet eller anden statslig myndighed træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter § 9, hvis betingelserne for udbetaling af godtgørelse ikke er opfyldt.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om tilbagebetalingen, herunder om at beløb, der skal tilbagebetales, forrentes med den aktuelt gældende morarente efter renteloven, fra hvilket tidspunkt beløbet skal forrentes, og hvem renten skal tilfalde.

§ 9 c. Udbetaling Danmark træffer afgørelse om og varetager administrationen af opkrævningen af ministeriets eller anden statslig myndigheds krav efter § 9 b, stk. 1. Staten afholder udgifter til administrationen gennem betaling af et administrationsbidrag efter § 25 i lov om Udbetaling Danmark.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om Udbetaling Danmarks administration efter stk. 1.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyrer i forbindelse med opkrævningen af krav om tilbagebetaling af godtgørelse efter § 9 b.

§ 14. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om:

1) Indhold og udformning af ansøgninger og om, hvornår den uddannelsessøgende eller deltageren skal søge.

2) At ansøgning om ret til rabat eller godtgørelse skal ske i elektronisk form, herunder om anvendelse af digital signatur eller anden sikker personidentifikation. Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at visse uddannelsessøgende og deltagere og visse typer af sager kan undtages fra bestemmelsen i 1. pkt.

Nr. 3 og 4. ---

§ 16. ---

Stk. 2. Afgørelser, som ministeriet eller anden statslig myndighed træffer efter denne lov, kan ikke indbringes for en anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om elektronisk kommunikation mellem den uddannelsessøgende og deltageren eller debitor og Udbetaling Danmark, herunder om anvendelse af digital signatur eller anden sikker identifikation. Undervisningsministeren kan også fastsætte regler om undtagelse fra kravet om elektronisk kommunikation.«

13. I § 14, nr. 1, indsættes efter »søge«: »og indberette dage med befordring efter § 9, stk. 5«.

14. I § 14, nr. 2, 1. pkt., indsættes efter »godtgørelse«: »og indberetning af dage, hvor den uddannelsessøgende eller deltageren har haft befordring efter § 9, stk. 5,«.

15. I § 16, stk. 2, indsættes efter »administrativ myndighed«: », jf. dog stk. 3 og 4«.

16. I § 16 indsættes som *stk. 3* og *4*:

»*Stk. 3.* Afgørelser, som ministeriet eller anden statslig myndighed træffer efter § 9 b, stk. 1, kan indbringes for Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger efter reglerne i lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger af den, som afgørelsen vedrører. Klagen skal indbringes inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 4. Afgørelser, som Udbetaling Danmark træffer efter § 9 c, stk. 1, kan indbringes for Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger efter reglerne i lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger af den, som afgørelsen vedrører. Klagen skal indbringes inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.«

§ 3

I lov om Udbetaling Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1507 af 6. december 2016, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 743 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 a, stk. 1, indsættes efter nr. 34 som nye numre:

»35) Lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

36) Lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.«

Nr. 35 - 43 bliver herefter nr. 37 - 45.

§ 1 a. Udbetaling Danmark varetager de opgaver, der tillægges Udbetaling Danmark i henhold til:

- 1) § 39 a i lov om individuel boligstøtte.
- 2) Lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- 3) Lov om sygedagpenge.
- 4) Lov om erstatning til besættelsestidens ofre og § 1, stk. 2, i lov om forhøjelse af hædersgaver.
- 5) Lov om en garantiordning for udlån til nye aktiviteter i mindre og mellemstore virksomheder.
- 6) Lov om støtte til de små øsamfund.
- 7) Lov om tjenestemandspension.
- 8) Lov om tjenestemænd i folkeskolen m.v.
- 9) Lov om pensionering af flyveledere.
- 10) Lov om pensioner efter tidligere tjenestemandsløve m.v.
- 11) Lov om pension til statens tjenestemænd m.v. i Grønland.
- 12) Lov om vederlag og pension m.v. for ministre.
- 13) Lov om pension efter tidligere love om vederlag og pension m.v. for ministre.
- 14) Lov om vederlag og pension m.v. for de danske medlemmer af Europa-Parlamentet.
- 15) Lov om pristalsreguleret alderdomsforsikring og alderdomsopsparing.
- 16) Lov om valg til Folketinget.
- 17) Arveloven.
- 18) Lov om statstilskud til zoologiske anlæg.
- 19) Lov om Statens Kunstfonds virksomhed.
- 20) Lov om bygningsfredning og bevaring af bygninger og bymiljøer.

- 21) Lov om arbejderboliger på landet.
- 22) Jordfordelingsloven.
- 23) Lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank.
- 24) Lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme.
- 25) Lov om statsgaranti for gældssanering til jordbrugere.
- 26) Lov om visse landdistriktsrelaterede tilskudsordninger m.v.
- 27) Lov om strukturforanstaltninger vedrørende fiskerisektoren.
- 28) Lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v.
- 29) Lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v.
- 30) Lov om forurenet jord.
- 31) Lov om statsgaranterede studielån.
- 32) Lov nr. 580 af 4. maj 2015 om ændring af lov om apoteksvirksomhed og lov om tinglysning.
- 33) SU-loven.
- 34) Lov om statens voksenuddannelsesstøtte.
- 35) Lov om uddannelsesopsparing.
- 36) Lov om almene boliger m.v.
- 37) Lov om kommunal anvisningsret.
- 38) Lov om byfornyelse og udvikling af byer.
- 39) § 99 a i lov om friplejeboliger.
- 40) Lov om boligsparekontrakter.
- 41) Lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse.
- 42) Lov om institutioner for almen- og almen voksenuddannelse m.v.
- 43) Lov om Sydslesvigudvalget og visse tilskudsordninger for det danske mindretal i Sydslesvig.

§ 12 b. Udbetaling Danmark kan efter aftale med Styrelsen for Videregående Uddannelser indhente og samkøre oplysninger efter § 12, stk. 1 og 2, til brug for Styrelsen for Videre-

2. I § 12 b, stk. 1, og i § 12 d, stk. 1, ændres »Styrelsen for Videregående Uddannelser« til: »Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte«.

gående Uddannelsers administration af ydelser efter lov om statens uddannelsesstøtte.

Stk. 2. ---

§ 12 d. Styrelsen for Videregående Uddannelser, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Beskæftigelsesministeriet, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, Lønmodtagernes Garantifond og Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan uden samtykke fra borgeren eller arbejdsgiveren stille de nødvendige oplysninger vedrørende ansøgere og modtagere af ydelser efter de love, der er nævnt i §§ 12 b og 12 c, til rådighed for Udbetaling Danmark.

Stk. 2. ---

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på ansøgninger om befodringsrabat, der er indgivet før lovens ikrafttræden den 1. juli 2019. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. For studerende, som har modtaget afgørelse om ret til befodringsrabat efter de hidtil gældende regler i lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, har lovens § 1, nr. 4, virkning, når de første gang efter lovens ikrafttræden skal købe et personligt periodkort.

Stk. 4. Afgørelser om retten til godtgørelse efter en kilometersats, der er truffet efter de hidtil gældende regler i § 4 a i lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 9 i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., bortfalder med virkning fra den 1. juli 2019.

Stk. 5. Regler fastsat i medfør af § 3, stk. 5, jf. lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 3, stk. 4, i lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

Stk. 6. Regler fastsat i medfør af § 9, stk. 5, jf. lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 9, stk. 6, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

§ 5

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.